

கிந்துக்குரல்

HINDU VOICE

Price Rs.15.00

விலை ரூபா 15.00

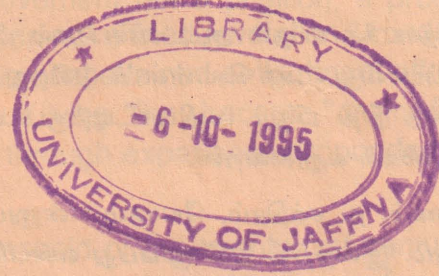
Registered as a Newspaper in Sri Lanka

ISSN 1391 - 0744

குரல் 4 ஒலி4

யுவ ஆடி - ஆவணி

July - August 1995 Vol.4 No.4

சிவமயம்

தளிரிள வளரொளி தனதெழி றருதிகழ் மலைமகள்
தளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலின்
தளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
மிளிரிள வளரொளி யிடிலிவை புழுதிலை மெய்ம்மையே

திருஞானசம்பந்தர்

(சம்பந்தப் பெருமான் அமணருடன் வாதாடி மன்னனைக் குணப்படுத்திய பின்னர், அமணர் மறுமுறையும் சம்பந்தரை போட்டிக்கு ஆளாக்கி, இம் முறை சமய உண்மையினை ஏட்டில் எழுதி தீயிலிட எந்த ஏடு வேகாது நிற்குமோ அதுவே வெற்றியைத்தரும் என்று கூற, சிவ நாமமே அழியாப்பொருளெனக் காட்டி, "தளிரிள வளரொளி.." எனத்தொடங்கும் இப்பதிகத்தை எழுதி தீயிலிட்ட ஏடு வேகாது இருக்க, சைவசமய உண்மையை நிலை நாட்டினார்.

Since the Lord is depicted
(as described in the first verse written on the palm leaf
which I am now flinging into the fire)
as embracing the beautiful young lass of the Mountain Maid
Who is resplendent with a youthful beauty
resembling the green glow of a tender leaf.
If I fling these palm-leaves which carry on them
The Name of the Lord Who abides in Nallaaru,
into the steadily simmering fire, no harm will come to them;
this is nothing but the Truth.

Thirugnanasambandhar.

(adapted from the Periya Puranam - Vanmikanathan)

ஆடி அமாவாசை

குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

விரதம் என்பது தவம். தவத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்த திருவள்ளுவர், உற்றநோய் நோன்றல், உயிர்க்குறுகண் செய்யாமையே தவத்திற்கு வடிவமாகும் என்றார். தனக்கு வருகின்ற துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதாலும், பிற உயிர்களுக்குத் துன்பங்களைச் செய்யா திருத்தலாலும் ஒருவர்க்கு அளப்பரிய ஆற்றல் கிடைக்கின்றது. இத்தகைய ஆற்றல் நிறையப்பெற்றவர்க்கு கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் என்கிறது பொய்யாமொழி. விரதம் மேற்கொள்வதன் மூலம் விரும்பிய பயன்களை விரும்பிய வாறே பெற்றுக்கொள்ள முடியுமாகையில், யாவராலும் விரதம் நோற்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. விரதத்தில், வழிபாடு செய்தல் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்போர் வணக்கத்திற்கும் வழிபாட்டிற்குமுரியவர்கள். விரதம் என்பது பிரதிக்கொளும் ஆகும். விரத காலங்களில் விதிக்கப்பட்டதைச் செய்வதும், விலக்கப்பட்டதைச் செய்யா திருத்தலும் என்பது தீர்மானமாக உள்ளது. இந்த வகையில், தனக்கு நேரும் துன்பங்களைப் பொறுத்தல், பிறர்க்குத் துன்பங்களைச் செய்யாதிருத்தல் விரத காலத் தீர்மானம் ஆதல் வேண்டும். இத்தகைய தீர்மானத்தை இறுதிவரை அனுட்டிப்பதற்கு மனம், சொல், உடல் ஆகியவற்றின் செயற்பாடுகள் கட்டுப்படுத்தப்படுதலும் தூய்மைப் படுத்தப்படுதலும் அவசியம். இதற்கு உணவைச் சுருக்குதல், சிந்தையைத் தெய்வத்தின்பால் வைத்து இறையணர்வைப் பெருக்குதல், இறைவனின் திருநாமங்களையும், புகழையும் பாடுதலும் பேசுதலும் தவிர்ந்த வேறெதனையும் பேசாமலும் பாடாமலும் நாவை அடக்குதல் என்பன முக்கியமாகின்றன. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர், "மனம் பொறி வழி போகாது நிறுத்தற் பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு வழிபடுதலாகும்," என விரதத்திற்கு விளக்கம் கூறியுள்ளமை நோக்கற்பாலது. எமது சமயத்திலும் பல விரதங்கள் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. விநாயகர், சிவன், சக்தி, முருகன், விஷ்ணு முதலிய தெய்வங்களைக் குறித்து அனுட்டிக்கப்படும் விரதங்களென்றும், தெய்வங்களாகி விட்ட தந்தை, தாய் ஆகியோரை எண்ணி மேற்கொள்ளப்படும் விரதங்கள் என்றும் அவை பல வகைப்படும்.

வங்களாகி விட்ட தந்தை, தாய் ஆகியோரை எண்ணி மேற்கொள்ளப்படும் விரதங்கள் என்றும் அவை பல வகைப்படும்.

அமாவாசை, பெளர்ணிமை ஆகிய இரண்டு விரதங்களும் முறையே, காலமான தந்தை, தாய் ஆகியோரைக் குறித்து, அவர்கள் நற்கதியடைய, அவர்களின் பிள்ளைகளால் அனுட்டிக்கப்படும் விரதங்கள் ஆகும். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் இவ்விரதங்களுக்குரிய தினங்கள் வருகின்றன. இவ் விரதங்களை அனுட்டிப்பவர்கள் ஆசார சீலர்களாக, உபவாசம் இருந்தும், அவ்வாறு இருக்க இயலாதவர் ஒரு பொழுது உண்டும் அனுட்டிப்பார். இத்தினத்தில் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடித், தூய்மையராய், பிதிர் தருப்பணம் செய்தும், பிண்ட தானம், சிராத்தம் செய்தும், இறைவனை வழிபட்டும், அந்தணர்களுக்குத் தானமும், விருந்தினர், சுற்றத்தவர், ஏழைகள், ஆதரவற்றோர் ஆகியோருக்கு உணவும் அளித்தும், அவர்களுடன் போசனம் செய்தும் விரதக் கொள்கை, தீர்மானங்களுடன் இருப்பார். இறந்த தந்தை தாயாரின் பாவ வினைகளை நீக்குதற் பொருட்டும், அவர்கள் முத்தியின்பத்தை அடைதற் பொருட்டும் அமாவாசை, பெளர்ணிமை நாட்களில் விரதங்களைப் பிள்ளைகள் அனுட்டிக்கின்றனர். அமாவாசை, பெளர்ணிமைத் தினங்கள் மாதந்தோறும் வருகின்றன. அவற்றைத் தவறாது அனுட்டிக்க வேண்டியது தந்தை, தாயர்களை இழந்த பிள்ளைகளின் கடமையாகும்.

சித்திரை மாதத்தில் வரும் பெளர்ணிமையும், ஆடி, தை மாதங்களில் வருகின்ற அமாவாசையும் சிறப்புப் பொருந்தியன என்று சைவ நூல்கள் கூறுகின்றன. அவரவர் தந்தை, தாயர் இறந்த திதிகளைத் தவற விட்டவர்கள், ஆடி அமாவாசைத் தினத்தில் தந்தையை நோக்கியும், சித்திரைப் பெளர்ணிமத் தினத்தில் தாயின் பொருட்டும் சிராத்தம், தருப்பணம், பிண்டதானம் என்பவற்றைச் செய்யும் வழக்கம் உள்ளது.

(2ஆம் பக்கம் பார்க்க)

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆடி அமாவாசை....

இனி ஆடி அமாவாசை விசேடத்துவம் பற்றி நோக்குவோம். இந்துக்கள் ஒரு வருடத்தை இரண்டு அயனங்களாகப் பிரித்துள்ளனர். தை மாதம் தொடக்கம் ஆனி மாதம் வரையும் உள்ள ஆறு மாதங்கள் உத்தராயன காலம் என்பர். புவியின் தெற்கு அகலக் கோடு 23 1/2 பாகையிலிருந்து அதாவது மகரக் கோட்டிலிருந்து வடக்கு நோக்கி சூரியன் சஞ்சரிக்கும் காலம் இதுவாகும். கோடை காலப்பகுதியும் இதுவாகும். உத்தராயனம் தேவர்களுக்குப் பகற்காலம் ஆகும். ஆடிமாதம் தொடக்கம் மார்கழி வரையுள்ள ஆறு மாதங்கள் தட்சணாயன காலம் என்பர். புவியின் வடக்கு அகலக் கோடு 23 1/2 பாகையிலிருந்து அதாவது கடகக் கோட்டிலிருந்து தெற்கு நோக்கி சூரியன் சஞ்சாரம் செய்யும் காலம் இதுவாகும். கார் காலம் தொடங்கி நடைபெறும் காலப் பகுதியுமாகும். தேவர்களுக்குத் தட்சணாயனம் இரவுக்காலம் என்பர்.

தட்சணாயனத் தொடக்க மாதம் ஆடி என்பதால் பிதுர் காரியங்களுக்கு ஆடிமாதம் சிறப்பானது எனக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆடி மாத்தில் வருகின்ற அமாவாசைத் திதி பிதுர் வழிபாட்டிற்குப் புண்ணியமான தினம் எனச் சாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்றன.

வாரம், திதி, கரணம், நட்சத்திரம், யோகம் என்னும் ஐந்தும் பஞ்சாங்க உறுப்புக்களாகும். இவற்றில் திதி முப்பது என்பர். திதி என்பது சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தைக் குறிப்பிடும் சொல். பூர்வ பக்கப் பிரதமை தொடக்கம் அபரபக்க அமாவாசை ஈறாக உள்ள 30 காலப் பகுப்புக்கள் ஆகும். பூர்வ பக்கம் என்பது அமாவாசையின் அடுத்த தினத்திலிருந்து பூரண வரையுமுள்ள 15 நாட்கள். இக்காலத்தை வளர்பிறைக் காலம் என்றும் சுக்கில பட்சம் என்றும் குறிப்பிடுவர். பூரணையின் அடுத்த தினத்திலிருந்து அமாவாசை வரையுமுள்ள 15 நாட்கள் அபரபக்கம் ஆகும். இதனைத் தேய்பிறைக் காலம் என்றும் கிருஷ்ண பட்சம் என்றும் கூறுவர்.

சூரியனும் சந்திரனும் ஒரே பாகையில் பூமிக்கு நேராக வரும் பொழுது ஏற்படுவது அமாவாசைத் திதி. அன்றைய தினம் பூமியிலுள்ள வர்களுக்குச் சந்திரன் தென்படாது சூரியனும் சந்திரனும் ஒரு இராசியில் நிற்கும் காலம் என்று சோதிட நூல் கூறும். "அமா" என்றால் ஓரிடத்தில் பொருந்தியது அல்லது சேர்ந்தது என்று பொருள் கொள்வர். 'வாசி' என்றால் சாதகமான அல்லது வாய்ப்பான என்னும் கருத்தில் வருகின்றது. எனவே ஓர் இராசியில் சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்று சேர்ந்து அல்லது பொருந்தி உறவாகும் வாசியான நாள் அமாவாசி எனப்பட்டது. மாதத்தில் ஒருமுறை இந்நிலை உண்டாகின்றது. அதாவது மாதமொரு தடவை அமாவாசை நாள் வருகின்றது.

சூரியனின் ஒளியும் வெப்பமுமே சகல சீவராசிகளுக்கும் உயிர்ப்பையும் பல்வேறு ஆற்றல்களையும் அளித்து வாழ்விக்கின்றன. மனிதப் பிறவிகளும் சூரியனிலிருந்து தான் சகல ஆற்றல்கள், வாழ்க்கைத் தேவைகள் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. சந்திரன் மனிதர்களின் மனத்திற்கு அதிபதியாக நின்று ஆட்சி செலுத்துகின்றான். மனங்களில் ஏற்படுகின்ற பல்வேறு உணர்ச்சிகள், மற்றும் தெளிந்த அறிவு, உற்சாகம் என்பன சந்திரனின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டவை ஆகின்றன. இந்நிலையில் சூரியனும், சந்திரனும் மக்கள் மீது எத்துணை பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். சூரியனும், சந்திரனும் நமக்குப் பிரத்தியட்சமாகத் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கள் என இந்து சமயம் கூறுகின்றமை நோக்கற்பாலது.

இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்த சூரிய சந்திரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு இராசியில் சஞ்சரிக்கும் புனிதமான நாள் அமாவாசையாகும். அத்துடன் தேவர்களும் அமாவாசையின் அதிபர்களாக உள்ளனர். பூமியிலுள்ளவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒவ்வொரு அமாவாசையும் பிதுர் கருமத்திற்கு அதாவது தென்புலத்தார் வழிபாட்டிற்கு மிக உவந்த நாள். சூரிய மண்டலத்திற்கு அப்பால் தென்மண்டலத்தில் பிதுர்கள் உறையும் பிதுர் லோகம் உள்ளது. பிதுர்களைத் தென்புலத்தார் என்று அழைப்பது தமிழர் மரபு. தென்புலத்தார் வழிபாடு என்றும் தண்ணீரும் இறைத்தல், பிண்டம் போடுதல் என்பவை பழந்தமிழர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தவை. அமாவாசையில் விரதம் இருந்து இக்கருமங்களை ஆற்ற வேண்டும். ஆடி அமாவாசை பிதுர் கருமங்களுக்கு மிகவும் உவந்தது என்றும், பிதுர் வழிபாடு செய்ய வேண்டியவர்கள் தவறாது ஆடி அமாவாசையில் செய்ய வேண்டும் என்றும் நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. பிதுர் தருப்பணத்திற்கு மிகவும் ஏற்றது ஆடி அமாவாசை என்பது இந்துக்களின் கொள்கை.

ஆடி அமாவாசைத் தினத்தில் கடல், நதி, வாவி போன்ற தீர்த்தங்களில் நீராடினால் பழவினைகள் அறும் என்றும் பாவங்கள் நீங்கும் என்றும் கூறுவர். தீர்த்தங்களை இறைவனின் அருள் செறிந்த நீராக நினைந்து முன்னோர்களான பிதுர்களை எண்ணி அவர்களுள் பாவங்களை தரவாரும் போக்கி அவர்களுக்கு முத்தியளிக்கும்படி இறைவனை வேண்டி தீர்த்த

மாடுதல் வேண்டும். அமாவாசை, பெளர்ணமி தினங்களில் கடல் பொங்கியெழும் நிலை உண்டு. இவ்வாறே இத்தினங்களில் மனித மன உணர்வுகளிலும் மாறுதல்கள் நிகழ்வதாகக் கூறப்படுகிறது. மானிடரின் ஆத்மீக வலுவும் குன்றும் காலமாக இத்தினங்கள் உள்ளன. எனவே தான் அமாவாசை போன்ற கனத்த நாட்கள் மிக அவதானமாகக் கழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இந் நாட்களில் வேறு காரியங்களைச் செய்யாதும், மனங்களைப் புலன்கள் வழிச் செல்ல விடாதும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஆன்றோர்கள் கூறிவைத்தனர். இத்தினங்களில் கடவுள் வழிபாடு, பிதுர் வழிபாடு என்பவற்றைச் செய்து நல்ல பயனைப் பெறுவதே முறையாகும்.

ஆடி அமாவாசையில் தீர்த்தமாடுதல், பிதுர்வழிபாடு செய்தல், தருப்பணம், பிண்ட தானம் நிறைவேற்றதல் என்பவை ஆண்டு தோறும் கீரிமலை நகுலேஸ்வரத்திலும், மட்டக்களப்பு அமிர்த கழிமாமாங்கேஸ்வரத்திலும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாறு, வேறும் பல சிவஸ்தலங்களிலும் இந் நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்று வருகின்றன. நாங்கள் நோயின்றிச் சுகமாக வாழவும், சுகல செல்வங்களையும் பெற்று இனிதாக வாழவும் தெய்வங்களை ஆராதிக்கின்றோம். இதற்குப் பிதுர்களையும் திருப்தி செய்து மகிழ்விக்க வேண்டும். இவற்றிற்குரிய விதிமுறைகளையெல்லாம் நமது முன்னோர்கள் எழுதி வைத்துள்ளனர். பராசரர், மனு, லிகிதர், சாதாதபர் போன்ற இருடிகள் எழுதிவைத்தவைகள் யாவும் சேர்த்து "தர்ம சாஸ்திர நிபந்தனம்" எனும் கிரந்த நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டே இந்துக்களின் கர்மானுஷ்டானங்கள் நடக்கின்றன. ஆடி அமாவாசையில் இறந்த பெற்றோர்களுக்குச் செய்யும் தர்ப்பணம், சிராத்தம் மூலம் காணிக்கையை, அன்பினை அவர்களுக்குச் செலுத்துகின்றோம். அவர்களின் ஆசீர்வாதங்களும், பாதுகாப்பும் நமது நல்வாழ்விற்குத் தேவை. எமது சமயத்தின் விதிமுறைப்படி தெய்வத்தை நேராக வழிபட்டு அநுக்கிரகம் பெறும் நிலை மிக உயர்ந்த நிலையில் பக்குவமடைந்த சந்நியாசிகள் போன்றோருக்கே உரித்தானது. ஏனையோர் தேவதைகளைப் பிரீதி செய்து தெய்வங்களின் அநுக்கிரகம் பெற்று நன்மையடைய வேண்டும். தேவதைகளைப் பிரீதி செய்வது யாகங்கள், வேள்விகள், ஹோமங்கள் மூலம் ஆகும். இவ்வாறே பிதுர்களைப் பிரீதி செய் சிராத்தம், தர்ப்பணம், பிண்டதானம் என்பவை செய்யப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலமே நாம் நன்மையடைய வேண்டும். எனவே, அமாவாசை, பெளர்ணமி விரதங்கள் மற்றும் சிராத்தம் முதலியவற்றைத் தவறாது அனுட்டித்து வர வேண்டும் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு இவற்றை அனுட்டிக்காதவர்களுக்கு பிதுர் சாபம் ஏற்படுகிறது என்றும், பிதுர் சாபம் வாழ்வில் இன்னல்களையும் தொல்லைகளையும் தருகின்றன என்றும் ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளனர்.

மனிதர்கள் தம் வாழ்நாட்களில் குற்றங்களைத் தெரிந்தும் செய்கின்றனர்; தெரியாமலும் செய்கின்றனர். குற்றங்கள் எனத் தெரிந்து கொண்டு செய்யப்படுபவை புத்தி பூர்வமாகச் செய்யப்படுபவை. இவற்றை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். தெரியாமல் செய்யப்படும் குற்றங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் உண்டு. அபுத்தி பூர்வமாக செய்யப்பட்ட இத்தகையன, இறந்த பின் இவர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற தகனக்கிரியை, அந்தியேட்டி, சபிண்டகரணம், மாசிகம், சிராத்தம், மற்றும் அமாவாசை பூரண விரதங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் அகற்றப்பட்டு விடுகின்றன. குறிப்பிட்ட அபரக் கிரியைகளைப் பிள்ளைகள் விதிப்படி செய்வதன் மூலமும், அமாவாசை, பெளர்ணமி விரதங்களை மேற்கொள்வதன் மூலமும், இறந்த பெற்றோர்கள் அபுத்தி பூர்வமாகத் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் இயற்றிய பாவ வினைகள் வேரோடு கழையப்படுகின்றன. அவர்களின் உயிர்கள் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுகின்றன. இதுவே மகன் தந்தை தாயாருக்கு ஆற்றும் மகத்தான உதவியாகும். அப்பொழுதுதான், "இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல் எனுஞ் சொல்" என்ற வள்ளுவர் வாக்கு மெய்மை பெறுகின்றது.

"மைந்தனைப் பெறுகின்றது மாசிலாப் புந்தியன்பொடு போற்றி வளர்ப்பதுந் தந்தை மாண்டுழித் தம்முறைக் கேற்றிட வந்தமில் கடனாற்றுதற் கேயன்றோ"

மைந்தனைப் பெற்று, அன்போடு வளர்த்து, சிறந்த கல்வியையளித்து, அவையில் முந்தியிருக்கச் செய்வதற்குத் தந்தை தாயார் எடுக்கும் இடையறா முயற்சிக்கு என்ன காரணம்? காரணம் உண்டு. ஆம், தந்தை தாயர் இறந்த பின் முறைப்படி செய்ய வேண்டிய கடன்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், பின்னர் ஆண்டு தோறும் அவர்களை நோக்கி சிராத்தம் செய்வதற்கும், ஒவ்வொரு அமாவாசை, பெளர்ணமிமாதத் தினங்களில் விரதம் அனுட்டிப்பதற்கும் அவற்றின் வழி இறந்த உயிர்கள் பழ வினைகள் நீங்கப்பெற்று சாந்தி, ஈடேற்றம், முத்தி ஆகியவற்றை அடைவதற்கும், இப்புத்திரர்களின் அறிவுபூர்வமான, சிரத்தைபூர்வமான உதவி தேவை என்பதற்காகவேயாகும். 'புத்' எனும் கொடிய நரகத்தில் வீழாது பெற்றோர்களைக் காப்பாற்றுவவனே புத்திரன் ஆவன். எனவே ஆடி அமாவாசையின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து அத்தினத்தில் முறைப்படி தென்புலத்தாரை நினைந்து நல்லாசிகளைப் பெற்று உய்வோமாக.

மாணவர் அரங்கு திருமுறைகளின் மாண்பு

தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா

திருமுறைகள் என்றால் மக்கள் வாழ்வின் வளம்பெறச் செய்யும் அருட்பனுவல்களது தொகுப்பு எனலாம். இறைவருள் பெற்றவர்களினால் அருளிச் செய்யப்பட்டமையால் 'தெய்வத்தன்மையுடைய நூல்கள்,' எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் மக்களை உலகியற் துன்பங்களினின்றும், கவலைகளினின்றும் பிரித்து ஆன்மீக உயர்வினைப் பெறுமாறு வழிகாட்டுகின்றன. சமயம் ஆன்மாவை பரம்பொருளோடு இணைப்பதாகவுள்ளவாறு திகழ்வது போல இத் திருமுறைபாடல்களும் அந்த விழுப்பொருளையே காட்டுங் கருவியாக இருந்து ஆற்றுப்படுத்துகின்றன எனலாம். இவை வெறும் சொல் வடிவங்களாக நிலவாமற் சாவா இலக்கியங்களாயுள்ளன என்றாலும் பொருந்தும்

திருமுறை என்ற பெயர்

திருமுறை என்ற தொடரின் பொருளே இதனது பெருமைக்குச் சான்றாக உள்ளன. 'திரு' என்பது தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பது. 'முறை' என்ற சொல்லினுக்கு, நூல், ஒழுங்கு, வரிசை எனப் பொருள் கொள்ளலாம். இதனால் இச்சொல் 'உயிர்களைச் செம்மையான ஒழுங்கு முறையில் இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கும் நூல்,' எனப் பொருள் படுகின்றது என்பதும் தகும். இந்த அருட்பனுவல்கள் மெய்யடியார்கள் உள்ளம் உருகி இறைவனிடம் செய்து கொண்ட முறையீடுகளைக் கொண்டமைகின்றன என்றுங் கூறுவர்.

திருமுறை கண்ட வரலாறு

இராஜராஜ சோழன் என்னும் அரசன், அன்பர்கள் சிலர் தேவாரப்பாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடுவதைக் கேட்டு மெய் சலிர்த்து நின்றான். அத்தகைய பாடல்கள் வேறும் உண்டா என யாவரையும் வினவி வந்தான். அந்தக் காலத்தில் திருநாரையூரில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் என்ற ஓர் ஆதிசைவ வேளாளர் பொல்லாப்பிள்ளையாரது திருவருளைப்பெற்று ஞானியாகத் திகழ்வதைக் கேட்டறிந்தார். அவரிடம் சென்று தனது குறையைக் கூறி அதற்கு ஆவன செய்தருளுமாறு கேட்டார். நம்பியடிகளும் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடம் வேண்டி நிற்க, அவரும் அந்த ஏடுகள் எங்குள்ளன எனக்காட்டியருளினார்.

“வண்தமிழ்கள் இருந்த இடம்
மன்றுளாரும், கூர்த்த இருட்கண்டர்
புறக்கடையின் பாங்கர்க்கோல
மலர்க்கைகள் அடையாளமாகச் சார்ந்தன,”

என நம்பிகள் கூறியதைக் கேட்டு, அரசனும் தில்லையை அடைந்து தில்லை மூவாயிரவரிடம் பிள்ளையார் தமக்குத் தெரிவித்த செய்தியைச் சொன்னார். அவற்றைத் தம்மிடம் ஒப்படைக்கும்படி கேட்டார். ஆனால் அவர்களோ, “தமிழ்பாடிய மூவர் வந்தாலொழிய அறைக்கதவு திறக்காது,” எனக் கூறினர். அரசனும் விடவில்லை. மூவரது திருவுருவங்களைச் செய்வித்தார். அவர்களுக்கு விழா எடுத்து, அலங்கரித்துத் திருமுறைகள் இருக்கும் அறைக்கருகில் எழுந்தருள் செய்தான். முதலில் மறுத்த தில்லை மூவாயிரவர், பின்பு கதவைத் திறந்துவிட்டனர். ஆனால் அறையினுள் சென்ற நம்பியடிகளும், அரசனும் மனம் வெதும்பி நிற்க நேர்ந்தது. அப்போது இறைவனது திருவருளினால் ஓர் அசரீரி வானில் ஒலித்தது. “இக்காலத்துக்கு வேண்டுவன இருப்ப ஏனையவைகளை நாமே செல்லுக்கு காணிக்கையாக்கினோம். கவலையை ஒழிமின், நீவிர் பெறுவனவற்றைப் பேணிபாதுகாக்குக.” இதனைக்கேட்ட அரசன் மனம் மகிழ்ந்து, அந்தப் பணியை நிறைவேற்றி அருளுமாறு பணித்தார். அவரது அயராத முயற்சியினால் எமக்குக் கிடைத்தனவே முதற் பதினொரு திருமுறைகளும் எனலாம்.

பண்ணமைப்பு

திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடினாலேயே பக்திப்பெருக்கு ஏற்படும். இதனை நன்குணர்ந்த அரசனும் நம்பியடிகளும் நடராசப்பெருமானிடம் தமது குறைகளை வேண்டி நின்றனர். பெருமானது அருளினாலே திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் மரபில் உதித்த பெண் ஒருத்தியே நடராசப்பெருமானது சந்நிதியிலே அவ்வவற்றின் பண்முறைகளை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

இவ்விதமாகப் பெறப்பட்ட திருமுறைகள் பல்வேறு முறைகளிலே பேணப்பட்டன. செப்பேடுகளில் பொறிக்கப்பட்டன; அந்தந்தத் தலங்களில் கற்களில் பொறிக்கப்பட்டன; சைவக் கோவில்களிலெல்லாம் ஓதுவார்களை நியமித்து திருமுறைப்பாடல்களைப் பண்ணோடு பாடியுணர் செய்தருளுமாறு பணித்தார்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

அநபாயச் சோழன் மெய்யடியவரது வரலாற்றைப் பாடியருளுமாறு தனது முதன்மந்திரியைக் கேட்க, அவரும் அதனை விரும்பி இறைவனிடம் அதற்குரிய ஆசியை வேண்டி நின்றார். நடராசப்பெருமானும், “உலகெலாம் ....” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். இவ்விதமாக இறைவனது திருவருளினாலே பாடியருளப்பட்ட திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகிய பெரிய புராணம் சைவப் பேரறிஞர் சபையில் அரங்கேற்றப்பட்டு, பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகப் பிற்காலத்தவரினால் சேர்க்கப்பட்டது.

பன்னிரண்டாகக் காரணம்

முதலாவது திருமுறையாகச் சம்பந்தப் பெருமானது திருமுறையே தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது முதலாவது பாடல் நட்டபாடைப் பண்ணில் அமைந்து (த+ஓ) “தோ” எனத் தொடங்குகிறது. கடைசித் திருமுறையாக அமைந்த சேக்கிழாரது பெரிய புராணம் கடைச்சருக்கப் பகுதி “ம்” என்னும் எழுத்தாகவே முடிந்துள்ளது. “ஓம்” என்னும் பிரணவப் பொருளின் அடக்கமாகவே திருமுறைகள் அமைவு பெற்றுள்ளன எனலாம். அதற்கும் மேலாக சம்பந்தக் குழந்தை சீர்காழித் தலத்திற்குரிய திருக்கடைக்காப்பில் அருளிய பாடல் ஒன்றினையும் இதற்கு ஆதாரமாக எடுக்கலாம்.

“காவிமலர் புரையும் கண்ணார்
கழுமலத்தின் பெயரை நாளும்
பரவிய சீர்ப்பன்னிரண்டு நன்னூலாப்
பத்திமையான் பனுவன் மாலை,”

என்னும் பாடலை உற்று நோக்கின், அவர் தான் வாழ்ந்த அந்தக் காலத்திலேயே திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகவே அமைய வேண்டுமென விரும்பியதை நாம் அறியமுடிகிறது.

திருமுறைகள் காலம்

நம்பியாண்டார் நம்பியடிகள் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு என்கின்றனர். இந்தக் காலம் திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட காலம் எனலாம். பன்னிரண்டாம் திருமுறை கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்டது என்றும் கூறலாம்.

ஓதும் முறை

பன்னிரு திருமுறைகளையும் முறை மாற்றாது ஓதவேண்டும். தினமும் திருமுறைகளை ஆசார சீலராய் தூபதீபம் மலர் முதலியவற்றால் பூசித்துப் பாராயணம் செய்யவேண்டும். திருமுறைகளை ஓதும் முன்பும் பின்பும் “திருச்சிற்றம்பலம்” ஓதவேண்டும். பன்னிரு திருமுறைகளும் ஓதமுடியாதவிடத்து “பஞ்ச புராணம்” என அழைக்கப்படும் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் என்னும் வரிசைக் கிரமத்தில் ஓத வேண்டும்.

வேதத்தின் சாரமே தேவார திருவாசகங்கள் என்பதைப் பலர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். சுருங்கச் சொல்வதானால் வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு பல சாதனைகளை மாந்திரிகர்கள் செய்வது போல, இந்தத் தமிழ் வேதப் பாடல்களையும் பாராயணஞ் செய்யலாம் என்றுங் கூறுவர். இப்பாடல்கள் ஆக்கவும், காக்கவும், அழிக்கவும் வல்லன. தெய்வீக சக்தி உடையவை. இதனால் இந்தத் திருமுறைப்பாடல்களில் எமக்கு விரும்பியதைத் தெரிந்து, அவற்றைப் பாராயணஞ் செய்துவருவது நமக்கு இம்மை, மறுமை பயன்களாகிய பேறுகளில் ஒன்றும் குறைவின்றி நன்மையைப் பெற்றுத்தரும் என்பது யாவரதும் கருத்தாகின்றது

“உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.”

சிறுவர் அரங்கு

செல்வி யோகா சர்மா

அன்பான தம்பி தங்கைகளே,

வணக்கம்

உங்களை சிறுவர் அரங்கு இல 3ல் சந்திப்பதை இட்டுப் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கடந்த வாரம் எழுதியதை மனப்பாடம் செய்திருப்பீர்கள் என எண்ணுகிறேன். இந்த இதழில் "குருவின் சேவை" பற்றி உங்கட்கு ஓர் கதை சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். ஏனெனில் கடந்த 12/7/95 "குருபூர்ணிமா" என்ற விஷேடத்தினத்தினை ஒட்டி இக்கதை குருவுக் காக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

குரு பக்தி எல்லா நன்மையும் தர வல்லது

முன்னொரு காலத்திலே கல்வி, ஞானம், ஆன்மீகம் இவற்றில் சிறந்த குரு ஒருவர் கோதாவாரி நதிக்கரையிலே வாழ்ந்து வந்தார். அவரிடம் கல்வி கற்க பல சிஷ்யர்கள் வந்து முறையாகக் கல்வி கற்றனர். குருவும் சிஷ்யர்களும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் நடந்து வந்தனர். ஒரு நாள் குருவானவர் எல்லாச் சிஷ்யர்களையும் முன்வைத்து நான் போன பிறப்பில் எத்தனையோ பாவங்கள் செய்துள்ளேன். என் தவத்தினால் இப்பிறவியில் பல பாவங்கள் அழிந்து விட்டன. இருந்தும் சிறிது மீதி இருக்கிறது. அந்த மீதிப் பாவங்களின் பலனை நான் இந்த பிறவியில் அநுபவிக்கா விட்டால் இன்னுமொரு பிறவி எடுத்து அநுபவிக்க வேண்டும். அது எனக்கு விருப்பமில்லை. எனவே காசிக்குச் சென்று இந்தப் பிறப்பிலேயே அந்த பாவ பலனை அநுபவிக்கப் போகிறேன். அப்போது அங்கே என்னைக் கவனித்துக் கொள்ளவும் பணிவிடை செய்வும் ஓர் சிஷ்யன் தேவை. யார் தயாராக இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்.

அப்பொழுது சிஷ்யன் ஒருவன் எழுந்து, "குருவே என்ன செய் வேண்டும் சொல்லுங்கள் நான் தயார் என்றான்."

அப்போது குருவானவர், "நான் இருபத்தொரு ஆண்டுகள் குருடனாகவும் நொண்டியாகவும் குஷ்டரோகியாகவும் இருப்பேன். உன்னால் எனக்குப் பணிவிடை செய் முடியுமா?" எனக் கேட்டார்.

சிஷ்யன் எழுந்து குருவை வணங்கி, "நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். நான் உங்கள் பாவங்கள், உங்களை விட்டுப் போகும் வரையும் அது எவ்வளவு காலமானாலும் நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன். உங்கள் பாவங்கள் நீங்கினால் போதுமானது" என்று கூறினான்.

குருவும் அந்த பக்தியுள்ள சிஷ்யனைத் தெரிவு செய்து இருவருமாக காசி என்ற புண்ணிய தலத்திற்குச் சென்றார்கள். அங்கு சென்றதும் இருவரும் ஸ்நானம் செய்து விசுவேசுவரரை தரிசனம் செய்தனர். மறுகணமே குருவானவர் குருடராகவும் நொண்டியாகவும் குஷ்டரோகியாகவும் மாறினார். சிஷ்யனோ குருவை மிகவும் அன்பாகக் கவனித்தான். அவரின் உடம்பைத் துடைத்துவிடுவது, அங்கே இருந்து உணவு வாங்கி வந்து

குருவுக்கு கொடுப்பது போன்ற வேலைகளைக் கவனித்து வந்தான். அவனுக்கு பக்கத்தில் உள்ள கோயிலுக்குக் கூடப் போக நேரமிருக்க வில்லை.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல குருவின் வியாதியும் அதிகரித்த படியினால் குருவின் கோபமும் அதிகரித்தது. சிஷ்யன் தன்னைச் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை என்று கோபித்துக் கொள்வார். அவன் வாங்கிக் கொண்டு வரும் உணவு ருசியாக இல்லை என தூக்கி வீசுவார். சில சமயங்களில் அவனை அடிக்கவும் செய்வார். ஆனால் சிஷ்யனோ இதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் குரு சேவையிலேயே ஈடுபட்டான். இதைக் கண்டு காசி விசுவேசுவரரும் மனம் குளிர்ந்து ஒரு நாள் சிஷ்யன் முன் தோன்றி "உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும்? கேள் தருகிறேன்" என்று சொன்னார். ஆனால் சிஷ்யனோ, "குருவின் உத்தரவில்லாமல் நான் ஒரு வரமும் கேட்க மாட்டேன். ஒரு நிமிடம் இருங்கள் நான் குருவிடம் சென்று கேட்டு வருகிறேன்," என்று குருவிடம் சென்றான்.

"குருவே காசி விஸ்வநாதர் எனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார். நீங்கள் முன்போல் தேக ஆரோக்கியத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்கட்டுமா?" என்று கேட்டான். இதைக் கேட்டதும் குருவுக்கு மிகக் கோபம் வந்தது. "என் உடல் குணமானால் என் பாவம் தொலையாது அதை நான் அடுத்த பிறவியில் அநுபவித்துத் தீர வேண்டும் என்பது உனக்குத் தெரியாதா? ஏன் எனக்குப் பணிவிடை செய்வது உனக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறதா? அதற்காக இப்படி வரம் கேட்கப் பார்க்கிறாயா?" என்று வெகு கடுமையாகச் சொன்னார்.

உடனே சிஷ்யன் திரும்பி வந்து, "குரு ஒரு வரமும் தேவையில்லை என்று கூறுகிறார்," என்று காசி விஸ்வநாதரிடம் சொன்னார். இதைக் கண்டு விஸ்வநாதர் அதிசயித்து விஷ்ணுவிடம் சொன்னார் உடனே விஷ்ணு சிஷ்யன் முன்தோன்றி, "என்னிடம் ஏதாவது வரம் கேள்," என்று சொன்னார். உடனே சிஷ்யன் விஷ்ணுவைப் பார்த்து, "கடும் தவம் செய்பவர்களுக்குக் கூட தங்கள் தரிசனம் கிட்டாது, அப்படியிருக்க உங்களையே நினைக்காத எனக்கு எப்படித் தரிசனம் கொடுத்தீர்கள்," என்று கேட்டான். அதற்கு விஷ்ணு, "நீ குருவுக்கு செய்யும் தொண்டு எனக்குச் செய்யும் தொண்டாகும். மனைவி கணவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு, மக்கள் அந்தணர்கள், துறவிகளுக்குச் செய்யும் தொண்டு எல்லாம் எனக்குச் செய்யும் தொண்டுதான்," என்றார்.

அப்பொழுது சிஷ்யன், "எப்பொழுது குருவுக்குச் செய்யும் தொண்டு உங்களுக்குச் செய்யும் தொண்டாகிறதோ நான் குருசேவை செய்தாலே போதும். அதைக் கொண்டு நான் எல்லாம் பெற்றுவிடுவேன். ஆகவே என் குரு பக்தி திடமாக இருக்க வேண்டும் என்று அருள் புரியுங்கள்," என்றான். "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லி விஷ்ணு மறைந்தார்.

(5ஆம் பக்கம் பார்க்க)

1995 ஆம் ஆண்டு - ஆடி - ஆவணி மாத விஷேச தினங்கள்

ஆங்கில திகதி	தமிழ் திகதி	சனி	கார்த்திகை விரதம்
ஜூலை 22	ஆடி 6	சனி	ஏகாதசி விரதம்
23	7	ஞாயிறு	பிரதோஷ விரதம்
25	9	செவ்வாய்	ஆடி அமாவாசை விரதம்
27	11	வியாழன்	சதுர்த்தி விரதம்; ஆடிப்பூரம்
31	15	திங்கள்	நல்லூர் கந்தசுவாமி கொடியேற்றம்
ஆகஸ்ட் 1	16	செவ்வாய்	ஷஷ்டி விரதம்
2	17	புதன்	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசை
3	18	வியாழன்	வரலக்ஷ்மி விரதம்
4	19	வெள்ளி	ஏகாதசி விரதம்
7	22	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
8	23	செவ்வாய்	பூரணை விரதம்
10	25	வியாழன்	முன்னேஸ்வரம் கொடியேற்றம்
12	27	சனி	கார்த்திகை விரதம்
18	ஆவணி 2	வெள்ளி	ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜயந்தி
19	3	சனி	ஏகாதசி விரதம்
21	5	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
23	7	புதன்	நல்லூர் தேர்
24	8	வியாழன்	அமாவாசை விரதம்
25	9	வெள்ளி	தெல்லிபழை தூர்க்கையம்பாள் கொடியேற்றம்
27	11	ஞாயிறு	விநாயகர் சதுர்த்தி
29	13	செவ்வாய்	ஷஷ்டி
31	15	வியாழன்	ஆவணி மூலம்
செப்டம்பர் 3	18	ஞாயிறு	ஏகாதசி விரதம்
5	20	செவ்வாய்	பிரதோஷ விரதம்
6	21	புதன்	நடேசர் அபிஷேகம்
7	22	வியாழன்	பூரணை விரதம்
8	23	வெள்ளி	கார்த்திகை விரதம்; ஷஷ்டி விரதம்;
14	29	வியாழன்	ஏகாதசி விரதம்
20	புரட்டாசி 3	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
22	5	வெள்ளி	

கதிர் காமத்தில் உறையும் கந்த வேள்

சந்தனா நல்லலிங்கம்

வழிபாடு

தெய்வவழிபாடானது மனிதன் தன் புகுத்தறிவைப் பயன்படுத்திய காலத்திலிருந்தே தோன்றியதொன்று. கௌமாரக் கடவுளாம் முருகப் பெருமான் சங்க காலத்திலிருந்தே தமிழ்த் தெய்வமாக வழிபடப்படுதலைச் சங்க நூல்கள் விளக்கி நிற்கின்றன. தொல்காப்பியத்தில் "சேயோன் மேயமைவரை உலகமும்" என வருமடிகள் செவ்வேளாம் முருகப் பெருமான் முகில் படிந்த மலைகளிலே விரும்பி உறைபவர் என விரித்துரைக்கப்படுகின்றது.

அமைவிடம் போக்குவரவு

இலங்கை மணித்திரு நாட்டில் குமரப் பெருமானுக்கு வடக்கிலிருந்து தெற்கு வரை பல கோயில்கள் உள. அவற்றுள் புராண, இதிகாசச் சிறப்புப் பொருந்தியதும், மூர்த்தி தலம் இவற்றால் விசேடம் பெற்றதுமான திருத்தலம் கதிர்காமம் எனலாம். இத்தலமானது தென் மாகாணத்தின் தென் எல்லையில், புத்தல் மாவட்டத்தில் தீயகம என்ற காட்டுப் பிரதேசத்தில் திசமாரம் என்னும் இடத்திலிருந்து வடக்கே 10 1/2 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தைத் தரிசிக்க விரும்புவோர் கொழும்பிலிருந்து மாத்தறை வரை ரெயில் மார்க்கமாகச் சென்று அங்கிருந்து பஸ் வண்டி மூலம் செல்வர். கிழக்கிலிருந்து ஒழுங்கான பாதை இன்மையால் யாத்திரீகர்கள் கால் நடையாகவே முருகப் பெருமானைத் தரிசிக்க செல்வது வழக்கம்.

கோயில் அமைப்பு

கதிர்காமத் திருத்தலத்திலே கோபுரங்களோடு கூடிய கோயிலைக் காண முடியாது. மூல மூர்த்தியாம் முருகக் கடவுளுடைய கர்ப்பக்கிருகம் மூலக்காலும் திறந்து பூசை செய்யப்படாது, திரைச்சீலையால் மூடப்பட்டே காட்சியளிக்கும். அத்தோடு அடியவர்கள் வழிபடச் சிறு மண்டப முண்டு. இடது புறம் பிள்ளையாருக்குக் கோயிலும், வலதுபுறம் தெய்வானையம்மன் சந்நிதியும் உண்டு.

முக்கோண வீதியிலே சற்றுத் தூரத்தில் சுவாமி சந்நிதியை நோக்கிய வண்ணம் வள்ளியம்மையார் கோயிலுண்டு. அதற்கண்மையில் முத்துலிங்க சுவாமியவர்கள் சமாதியும் அவருக்குக் கட்டப்பட்ட கோயிலு முண்டு. இதேபோல் முகமதிய அடியார் ஒருவர் இங்கே சமாதியானதால் அவருக்குக் கட்டப்பட்ட பள்ளிவாசலும் உண்டு. "மணிதரளம் வீசி அணி அருவி சூழும்" என அருணகிரிநாதர் வருணிக்கும் அருவியாக மாணிக்க கங்கை சுற்றிச்சுழன்றோடி அத்தலத்திற்குப் பேரெழிலையும், பெரு வளத்தையும், பெரும் புனிதத்தையும் கொடுக்கின்றது. இத்தலத்திற்கு 4 கல் தொலைவில் மாணிக்க கங்கை விரைவோட்டத்துடன் ஓடிவரும் சூழலிலே மாணிக்கப் பிள்ளையாருக்குக் கோவில் உண்டு. மூலமூர்த்தியாம் முருகப் பெருமான் உறையும் கோயிலுக்குச் சற்றுத் தொலைவில் ஏழுமலைகள் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிக உயரமான மலையில் யாத்திரீகர்கள் வழிபாடு செய்வார். அங்கும் இங்கும் முருகப்பெருமானுக்குக் கோயிலுண்டு.

வரலாறு

இக்கோயிலுக்குத் தலவிருட்சமாக அரசமரத்தைக் கொள்ளலாம். ஏராளமான பௌத்தயாத்திரிகர்கள் இவ்வரச மரத்தை வலம் வந்து வழிபாடாற்றுவார். இவ்வரச மரம் சங்கமித்தை என்னும் பௌத்த பிக்குனியால் அநுராதபுரத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட போது அதன் ஒரு கிளை பிரபுக்களால் இங்கும் கொண்டு வந்து நடப்பட்டதென மகாவம்சம் கூறும். இத்தலத்தை விஜயன், துட்டகைமுனு ஆகிய மன்னர் வழிபட்டுச் செப்பனிட்டனர் எனக் கதைகள் உள. சீதா பிராட்டியாரைத் தேடி வந்த அனுமான் இத்தலத்தை தரிசித்துச் சென்றான் என "யாழ்ப்பாண வைபவ மலை" இயம்புகின்றது. முருகப் பெருமான், சூரபன்மனோடு போர்புரிவதற்காக இத்தலத்திற் கண்மையில் பாசறை அமைத்துத் தங்கினார் எனவும், போரிலே சூரனை வென்ற பின் மாணிக்கம் வைரம் இவற்றால் அமைக்கப்பட்ட கோடி சூரியப் பிரகாசம் பொருந்திய சிந்தாமணி ஆலயத்தில் வீரவாகு தேவர் ஆகியோர் பணிபுரிய வீற்றிருந்தார் எனவும் தட்சணகைய புராணம் நவிலும். வள்ளி நாச்சியார் இத்தலத்திலே குறமகளாக வளர்ந்து முருகப் பெருமானை மணம் முடித்ததாக ஐதீகம் உண்டு.

பூசகர்; பூசை முறை

இக்கோயிலுக்கு வைதீக முறைப்படி பூசை நடைபெறுவதில்லை. கோயிலுக்குப் பரம்பரையாகப் பூசை செய்யும் கப்புராளர்களே பூசை செய்கிறார்கள். கப்புராளர்கள் பலர் சேர்ந்து சுவாமிக் கப்புராளையைத் தெரிவு செய்வார். அவரே பூசை செய்யும் கடப்பாடுடையவராவார். வாயைத் துணியாற் கட்டி காவு தடியிலே பிரசாதத்தைக் காவி வந்து திரைக்குப் பின்னே வைத்து முருகனின் திருவுருவநீட்டப்பட்ட திரைச்சீலையை இரு கைகளாலும் தடவித் தலைமேற் கைகுவித்து வணங்குவார். இதன் பின் பக்தர்களின் அர்ச்சனைத் தட்டுக்கள் படியருகில் வைத்த பின் விநியோகம் செய்யப்படும். இதுவே இங்கு நடைபெறும் பூசை முறையாகும்.

பூசைகள் இங்கு காலை, மதியம், அந்தியென முப்போதும் நடைபெறுவன. கப்புராள பிரசாதத்துடன் வரும்போது வள்ளியம்மான் மரபில் வந்த பெண்கள் ஆலாத்தியெடுத்து வரவேற்பார். நித்திய பூசைகள் இங்கு தினமும் நடைபெறுவதோடு நைமித்திய பூசைகளான விசேட பூசைகள் சித்திரை வருடப்பிறப்பு, ஆடியில் நடக்கும் திருவிழாக்களோடு நீற்றுப்புத் தீர்த்தோற்சவம், கார்த்திகை விளக்கீடு என்பன சிறப்பாக நடைபெறுவன.

ஆடியில் நடக்கும் திருவிழாக்களும், தீர்த்தோற்சவமும் மிகப் பிரசித்தி வாய்ந்தவை. ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் அரோஹரா என ஆரவாரம் செய்து கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய மெய்புளகமெய்த உரை தடுமாற, ஏத்தும் காட்சியும் கண் கொள்ளாக் காட்சிகளாம். பேழைப் பொருளாக முத்துலிங்க முனிவர் வரைந்த அட்சரப் பொருளாக, உறையும் பெருமானை, சங்கப் பாடல்கள் கூறும் பிணிமுகம் என்னும் யானையில் வலம் வருவோனை, இங்கும் யானைமேல் ஏற்றி, சுவாமிக்கப்புராளைய பயபக்தியுடன் பிடித்துக் கொள்வார். யானை முக்கோண வீதியை வலம் வந்து வள்ளியம்மன் வாசலில் தரித்து நின்று பூசை செய்த பின் மீண்டும் இருப்பிடம் திரும்பும். பின்னர் பேழைப் பொருள் திரைமறைவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். யாரும் அறியாத சிதம்பர இரகசியமாகவே இப்பேழைப் பொருள் அறியப்படாதிருக்கின்றது. அருணகிரிநாதன் வாக்குப்படி

"கனகமாணிக்க வடிவோனே மிக்க
கதிர்காமத்தில் உறைவோனே"

என்ற அடிகளால் முன்னர் பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் இழைக்கப்பட்ட முருகப் பெருமான் சிலை ஒன்றிருந்ததென்பது புலனாகின்றது. எக்காரணத்தால் அச்சிலை மறைக்கப்பட்டதோ அகற்றப்பட்டதோ என்பது தெரியவில்லை.

உற்சவகாலம்

இத்தலத்தில் பதினைந்து திருவிழாக்களும் நட்சத்திரம் கூடும் நாளன்று நீற்றுப்பாம் தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெறும். சுவாமிக்கப்புராளைய நீராடுவதோடு தீர்த்தோற்சவத்திலே பக்த கோடிகள் பங்கு பெறும். ஏராளமான அடியவர்கள் வேல்களை உடலிலே செலுத்திப் பலவகைக் காவடிகளைத் தோளிலே தாங்கி ஆடி உருவேறிய நிலையில் சந்நிதியைச் சமீபிப்பார். சந்நிதிக்கண்மையில் காவடி இறக்கப்பட்டு விபூதி இடப்படும். பின் அவர் தன் நிலையை அடைவர்.

இன்றைய நிலை

இன்றைய நிர்வாகம் கப்புராளர்கள் வசமே உண்டு. தெய்வானை அம்மன் கோயில் பூசை செய்யும் பொறுப்பைத் தமிழர்களே மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். முருகப்பெருமானின் உண்டியலில் வருடாவருடம் ஏராளமான நிதி சேர்வதுண்டு. சமீபகால நிகழ்ச்சிகளால் தமிழ்ப் பக்தர்கள் கதிர்காமத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை பெரிதும் இழந்துள்ளனர்.

சிறகிழந்த பறவைகளாக வழிபாடற்ற வகையின்றி முருகப் பெருமானின் இன்னருள் பெறும் நாள் எந்நாளோ? என ஏங்கித் தவிக்கும் முருக பக்தர்களைத் தன் தலத்தே அழைத்துக் கடைக்கண் அருள் புரியும் நாள் வெகு தூரத்தே இல்லை எனத் துணிவு கொள்வோம். அவனருளானே அவன் தான் வணங்க அவனருளை வேண்டி நிற்போம்.

சிறுவர்.....

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இதைக் கேட்ட குரு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர்தன் சிஷ்யனை வாழ்த்தினார். "உன்னைப் போன்ற சிஷ்யனைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது. நீ கோடீஸ்வரனாக மாறுவாய். வாழ்நாள் முடிவுற்றதும் முத்தியும் பெறுவாய்" என்று வாழ்த்தி தாமும் பழைய படி திடகாத்திரமுள்ளவனாக மாறினார். அவர் நோயாளியாக மாறியதும் தம் சிஷ்யர்களைச் சோதிப்பதற்காகத்தான். அதில் தேர்ச்சியடைந்த சிஷ்யன் ஒருவனே நற்பேறு பெற்றான். சிஷ்யனுக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல சோதனைகள் வந்தும் அவன் தன் குரு பக்தியை இழக்கவில்லை. எனவே குரு பக்தி எல்லா நன்மையும் தரவல்லது என்ற உண்மை புலனாகிறது.

அன்பான தம்பி தங்கைகளே நாமும் எமது குருவை தெய்வமாக வழிபட்டு வாழ்வில் உயர்ச்சி அடைவோமாக.

இனி அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

வணக்கம் தம்பி தங்கைகளே
அன்புடன் அக்கா, யோகா சர்மா.

திருப்பொற்சண்ணம் ஏன் பாடப்படுகிறது

(சென்ற இதழில் திருப்பொற்சண்ணம் அமங்கலச் சடங்குகள் நடக்கும் வேளைகளில் மட்டுமே மரணக்கிரியைகளின் ஒருபகுதியாகப் பாடப்படுகிறது என்றும் தமிழ் நாட்டில் இவ்வாறு மரணக்கிரியைகளோடு சேர்த்துப் இப்பதிகம் ஒதப்பெறுவதில்லை என்றும் கூறி இதனைப்பற்றி இலங்கைவாழ் சைவத்தமிழ் நேயர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிய விரும்பியிருந்தோம். பலர், ஏறக்குறைய ஒரே கருத்துக்களை தந்துள்ளனர். எமது வாசகருக்கு இருவர் எழுதியவற்றைத் தருகின்றோம்).

கலைவாணி எழுதியதாவது -

மனங்கரைந்து உருக்கும் கவிதைப் பொக்கிஷமாகிய திருவாசகத்தில் திருப்பொற்சண்ணப் பாடல்கள் பக்தி கனிந்த காதலைப் புலப்படுத்தும் ஓர் கவியமுதம். இப்பாடல்களை பல ஆலயங்களில், மகோற்சவ நிறைவு நாளாகிய தீர்த்தத் திருவிழாவன்று பாடப்பெறுவதை பலரும் அறிவர். தீர்த்தோற்சவத்தினத்தன்று நடைபெறும் பல கிரியைகளில் சண்ணமிடித்தல் முக்கிய இடம்பெறும். சுவாமி தீர்த்தமாட்ச் செல்லுமுன் பாடலிலேசொல்லிய படி புனிதமான இடத்தில் உரல் உலக்கைக்கு பட்டாடைசுற்றி எம்பெருமானின் திருமஞ்சனத்திற்காக பலவகை வாசனைத் திரவியங்களை உரலில் இட்டு இடிப்பார்கள். அவ்வேளை பாடப்படும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தில்லையில் அருளிய திருப்பொற்சண்ணப் பாடல்கள், அருமையான சிவானுபவ உண்மைகளையும் கவிதானுபவ உண்மைகளையும் வடித்துத் தரும் உத்தமப்பாடல்களாகும்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் எம்பெருமானிடம் அளவற்ற காதல் கொண்டவர். அவர் பாவனையினால் தம்மை ஆண்டவனுடைய காதலியாக்கிக் கொண்டு, தன் காதலனுடைய பெருமைகளையும் வீர தீரச் செயல்களையும், தம்தோழிகளோடு பகிர்ந்து பரம் பொருளாகிய சிவபிரானைப் போற்றி நம் அப்பன் நீராடுவதற்கு நயமான கதம்பப் பொடி இடிப்போம் எனப் பாடுவதாக அமைந்தது இப்பாடல்கள். எம்பெருமானின் பெருமைகளையே அடிகளார் விரிவாக விளக்குகிறாரேயன்றி அமங்கலமாக ஒருவார்த்தைதானும் இல்லை. சண்ணம் இடித்துமுடிந்ததும், திருமுறை ஒதி, பிரதம குருக்கள் அச்சண்ணச் சாந்தினை, தட்டில் ஏந்தி கொடி, குடை, மங்கல வாத்தியங்களுடன் எடுத்துச் சென்று மூலமூர்த்திக்கும் மற்றும் பரிவார மூர்த்திகள் எழுந்தருளிகள் யாபேருக்கும் சாத்தி கடைசியில் தீர்த்தக்கரைக்கு கொண்டு செல்லும் சண்டேசுருக்கும் சாத்துவர். இதன் பின்னரே சுவாமி தீர்த்தமாட எழுந்தருளுவது வழக்கம். இவ்வளவு சிறப்புப் பெற்ற பாடல்களை கோயில்களிலும், இல்லங்களிலும் அமங்கலப் பாடல்களென ஒதுக்குவதும், இச் சண்ணப் பாடல்கள் மரணக்கிரியைகளில் மட்டுமே பாடப்படுகிறது என்று கூறுவதும் பெரும் துரோகமே!

இனி அமங்கலச் சடங்குகளில் நடைபெறும் கிரியைகளும், சவத்தை சிவமாக்கி செய்யப்படுவன என்பதை நாம் உணர்ந்து கொண்டால், இவ்ஐயம் ஏற்பட இடமில்லை. நமது மதத்தில் நமது செயல்களையெல்லாம் சிவ அர்ப்பணமாகத் தான் செய்து வருகிறோம். உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரிந்ததும் அவ்வுடலை சிவமாகப் பாவித்து, பால் நெய் பழத்தினால் குளிப்பாட்டி பின்னர் கும்ப நீரினால் அபிடேகித்து புனிதமாக்குகிறோம். இந்நாட்களில் இவ்விதிமுறைகள் சரியாக மேற்கொள்ளப்படமுடியாதிருக்கின்றன. பிரேதம் புனிதமாக்கப்பட்டதும் இச்சண்ணமிடிக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். இங்கேயும் இறைவனாகிய பெரிய பொருளைப் பாடி, அப்பெருமானுக்கு பொற்சண்ணம் இடிப்பதாக சண்ணம் இடித்து, அச்சண்ணச் சாந்தினை பிரேதத்திற்கு சாத்துவர். சகல கிரியைகளும் நிறைவேறி நாம் உடலை அக்கினியில் இடுவதை, "அக்கினி வேள்வித் தீயாகவும் புனித உடல் ஹோமாக்கினிக்கு ஆகுதியாகிறதாகவும்," காஞ்சிப் பெரியவர் விளக்கம் தந்து கட்டுரை ஒன்று எழுதியுள்ளார். இவ்வேள்வித் தீயில் இடம் பெறும் அவியுணவு சிவனுக்கே உரியது. அவனே சாவாதவன், மூவாதவன், பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்.

தமிழ் நாட்டில் மரணக் கிரியைகளோடு இப்பதிகம் ஒதப்பெறுவதில்லையென்றால் நாமும் ஒதப்படாதா? தமிழ் நாட்டவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் சகல ஆசார அநுஷ்டானங்களையும் நாங்கள் பின்பற்றுகிறோமா? இல்லையே. பரம்பரைக் கிரமமாக வந்த அனுட்டானங்களும் எங்கள் கிரியைமுறைகளும் சமுதாய முன்னேற்றம் என்ற குறிக்கோள்களுடன் தான் காலம் காலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

எனவே பிறவித்தளை நீக்கித் துன்பத்திற்கு காரணமாகிய அறியாமையை போக்கி, அறிவுடைமையை தந்து இதயத்திற்கு ஆனந்தமும் ஆறுதலும் தருகிற திருவாசகத்தின் திருப்பொற் சண்ணப் பாடல்களை அமங்கலப் பாடல்களென ஒதுக்குவது பெரும் தவறாகும்.

2. சி. குமாரசாமி (செயலாளர், தேவாரப் பண்ணிசை மன்றம்) எழுதியதாவது

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த 'திருப்பொற்சண்ணம்' எனும் திருவாசகம் நம் நாட்டில் கோயில்களிலும் மரணச் சடங்குகளிலும் பாடப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம்.

ஆலயங்களில் தீர்த்தவோற்சவத்தில் சிந்தாரப் பொடி இடிப்பதற்கு திருப்பொற்சண்ணம் பாடப்படுகிறது. அதேபோன்று மரணச்சடங்கிலும் சிந்தாரப் பொடி இடிக்கும் வேளையில் அது பாடப்படுகிறது.

நாம் பிரேதத்தினைக் கும்பத் தண்ணீரால் குளிப்பாட்டுகிறோம்; விபூதி திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கிறோம்; கற்பூரதீபம் காட்டிக் கும்பிடுகிறோம். சவத்தினை சிவமாகக் கருதியே இவ்வாறு செய்கிறோம்.

மேலும் சைவர்களுக்கு நன்மை, தீமை இரண்டிற்கும் திருமுறைகளே தோத்திரங்களாகும். சம்பந்தர் பிரேதத்திற்கு முன்னால் நின்று "சடையாய் எனுமால்" எனும் தேவாரம் பாடியே இறந்த வணிகனை உயிர் பெறச் செய்தார். அப்பர் அடிகளும் "ஒன்று கொலாம்" எனும் தேவாரத்தினைப் பாடி அப்பூதியடிகளின் மகனை உயிர்ப்பித்தார் எனப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது.

ஆகவே "திருப்பொற்சண்ணம்" அமங்கலப் பாடல் அன்று; வீட்டிலும் அதை ஒதலாம்.

சீவன் சிவன்

சி. இராமநாதன்

எல்லாப் பிறப்புக்களுக்கும் சீவனாய் இயங்கும் மெய்ப்பொருளே சிவனென்று நந்தி தேவரின் சீடர்களான திருமூலர் திருமந்திரத்திலும் பதஞ்சலி யோக சூத்திரத்திலும் மிகவிளக்கமாக கூறியுள்ளார்கள். கிருஷ்ண பரமாத்மாவும் மகாபாரதத்தில் தன் தன் ஆத்மாவாய் நிற்கும் தன் ஆத்மாவை நினைந்து உணர்வதே ஆதிப்பிரானின் உணர்வு என்று விளம்பியுள்ளார். புத்த பகவானும் அண்மையில் வாழ்ந்த இராமகிருஷ்ணரும் இராமண மகாரிஷியும் எமது நாட்டில் உதித்த ஒரே ஒரு தத்துவஞானியாகிய யோகசுவாமியும், ஆத்மாவே பரமாத்மா என்றும் சீவன் சிவனென்றும் கூறியுள்ளார்கள். 'உன் உடம்பைப் படைத்துக் காத்து வளர்த்து அறிவூட்டி உனக்குள் உயிராய், சீவனாய், பிரானாய் இயங்கும் மெய்ப்பொருளை அறியாமல் அழியும் உடம்பையே நானென்று வாழ்கின்றாயென்று,' திரு மந்திரம் அழகாக விளக்குகின்றது.

உன்னை அறியாது உடலை முன் நான் என்றாய்

உன்னை அறிந்து துரியத்தற நின்றாய்

தன்னை அறிந்தும் பிறவி தண வாதால்

அன்ன வியாத்தன் அமலன் என்று அறிதியே. 2279

ஆத்மாவை அறியாதவனுக்கு விழிப்பு நிலை, நித்திரை நிலை, கனவு நிலையாகிய மூன்று நிலைகளும் தான் தெரியும். மனத்தை ஆத்ம சொரூபத்தில் பதித்து உடல் உணர்வு அற்ற நிலை யோகிகளுக்குத்தான் தெரியும். இதுவே நாலாவது துரிய நிலை. இந்நிலையில் உயிர் மானிடப் பிறவியை விட்டு அகலுவதில்லை. ஆனால் அவன் அன்னப் பட்சி பாலை, நீராயும் பாலாயும் பிரிப்பது போல், இவ்வுலகில் மெய்ப்பொருளையும் பொய்ப் பொருளையும் வெவ்வேறு பொருட்களாய்ப் பிரித்து உணர்ந்து ஆணவம் கர்மம் மாயையென்னும் மும்மலங்களையும் எரித்து வாழ்வான் என்பதை அறிந்து கொள்.

தன்னை (தன் ஆத்மாவை) அறியத் தனக் கொருகேடில்லை

தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்

தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்த பின்

தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தான் இருந்தானே. 2355

ஆத்மா இயங்கும் ஐந்தெழுத்தை ஒதித் தனக்கே அர்ச்சனை செய்ய அவன் உனக்குள் இருக்கின்றான், என்று எங்கள் யோக சுவாமிகள், இலங்கை வாழ் சைவ மக்களுக்கு இந்த உண்மையைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

தன்னை அறியத் தனக்கொருகேடில்லை என்று

முன்னைப் பெரியோர் மொழிந்தனரால்

தென்னை பனை சேர் இலங்கை வாழ் சிவ நேயச்

செல்வர்களே தேரீர் சீவன் சிவன்

சைவமென்றால் ஆத்மீக மென்று திருமந்திரங்கள் மூலம் அறியக் கிடக்கின்றது. சைவசமயமென்றால் ஆத்மீகச் சமயமெனலாம். சைவசமயப் பெருமக்கள் எமது ஆதி நூல்கள் கூறும் உண்மைகளை அறிந்து பின்பற்றிப் பிறப்பு இறப்பு வளையத்திலிருந்து விடுதலை அடைய முயற்சிப்போமாக.

இந்துக் குரல் HINDU VOICE

ஆடி - ஆவணி 1995

ஆசிரியர் சிந்தனை

நன்மை தீமை ஆகிய இயல்புகளுக்கிடையில் மனிதன் சஞ்சலப்பட்டு சில சமயங்களில் நற்குணங்களில் ஈர்க்கப்படுவதும் வேறு சமயங்களில் தீயவற்றில் வசப்படுவதும் மனித இயல்பாகும். தீயவற்றை நல்லென என்று நினைத்து கேடுறுவர் பலர். எது நன்மை, எது தீமை என்று நன்கு பாசுபடுத்தி நற்கருமங்களில் நிலை நின்று தீயவற்றை அகற்றுவதே மனிதனின் குறிக்கோளாக அமைய வேண்டும்.

“தீயவை தீய பயத்தால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப்படும்”

என்னும் பொய்யாமொழி இந்த உண்மையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

உடலோடு கூடிய வாழ்வு ஓயாத ஒரு போராட்டம். அகத்தில் நிகழ்ந்து வரும் போராட்டத்திற்கு புறச்சான்றாகின்றது மகாபாரதப் போர்.

பாரதப்போர் ஸ்தூலரூபமாகவும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் நடக்கும் போர் அதன் சூட்சும ரூபமாகவும் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. எமது உள்ளத்திலுள்ள நற்குண தீயகுணங்களுக்கிடையில் ஓயாது போர் நடந்து கொண்டிருக்கின்றதை நாமே அறிகின்றோம். இந்த போரில் நற்குணங்களாகிய சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை, அகிம்சை என்னும் ஐந்தும் பஞ்சபாண்டவர்களின் சூட்சும ரூபம். கௌரவ பெருங் கூட்டமே மனித உள்ளத்திலுள்ள அளவற்ற தீய குணங்களை குறிக்கின்றது.

இவ்விரு தரப்பினரும் ஸ்தூலரூபத்தில் கௌரவ பாண்டவரும் சூட்சும ரூபத்தில் முறையே தீய நற்குணங்களும் இருதயமாம் அரசினைக் கைப்பற்ற நின்றவர்கள்; என்றும் நிற்கின்றன. ஸ்ரீ அரவிந்தர், மனித உடம்பினை, உயிர்கள் நிறைந்த உலகமாகவே கருதி நற்குண தீயகுண யோசனைகள் வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிக்கோளை வெற்றிகரமாக்க அல்லது முறியடிக்க முறையே நிதமும் போராடுகின்றன என்றும், இந்த உடம்பில் தேவர்கள் எமது விருந்தினர்களாக இருப்பதும் அசுரர் அதனை கைப்பற்றுவதற்கும் யத்தனிக்கின்றனர் என்றும் மிகத் தெளிவாக விபரித்து கூறியுள்ளார்.

மேலும் இவ்விரு தரப்பினரோடு மனித உள்ளத்தில் தோன்றும் எண்ணிறந்த எண்ணங்களும் நினைவுகளும் உணர்ச்சிகளும் யுத்தத்தில் பங்கு பெறும் வீரர்களும் குடிமக்களும் ஆவர். இந்திரியங்கள் யாவும் தேர்களாக அமைகின்றன.

சூட்சும ரூபத்தில் மனிதனில் காணப்படும் எலும்புக் கூடே கௌரவ பாண்டவரின் நகரமாகிய அஸ்தினாபுரம். அஸ்தி என்பது எலும்பு. அஸ்தினாபுரத்தில் தான் கௌரவ பாண்டவரும் பிறந்து வளர்ந்து கற்று வந்தவர்கள். அவ்வாறே சூட்சும ரூபமாகிய எலும்புக் கூடாகிய இந்த உடம்பில் தீயவை - நல்லவை அகந்தை - அன்பு போன்ற மாறுபட்ட குணங்கள் பிறக்கின்றன. இவற்றிற்கிடையே நிதமும் போர் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றது. ஆனால் என்று நற்குண தீய குணங்கள் தங்களது குணமிழந்து இணைகின்றனவோ என்று “நான், எனது” என்ற அகங்கார மமகார உணர்ச்சிகள் அழிகின்றனவோ என்று தீயவைகளின் ஆட்சியாளனாகிய அறிவு தலை தூக்கிநிற்கின்றதோ, அன்று தான் உள்ளத்தில் நடக்கும் மகாபாரதப் போர் ஓயும். இந்த நிலையை அடைய எத்தனையோ பிறவிகளை

நாம் எடுக்க வேண்டும். அதோடு போரில் நடுவு நிலைமை வகித்து சாரதியாக கண்ணபிரானாகிய இறைவனை எமது உள்ளத்திலும் வீற்றிருக்கச் செய்வதற்கு எம்மை தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எமது கடிமனத்தை அடிமையாக்கி வாய்மையைத் தூய்மையாக்கி ஈசனார்க்கு காதலாகிக் கண்ணீர் மல்கி பூசனை செய்து மனத்தகத்துள் எம்பெருமானை இருத்திவர எம்மில் நடந்து கொண்டிருக்கும் பாரதப்போர் ஓயும் என்பதனை அறிந்து, எம்மை இன்று தொடங்கியே நல்வழிப்படுத்த முயற்சியினை எடுப்போமாக.

நற்சிந்தனை

சிவத்தைக் கண்டிடர் தீர்வது வீரமே

சிவத்தைக் கண்டிடர் தீர்வது வீரமே
பவத்தை நீக்கிப் பணிவது வீரமே
தவத்தைசக செய்வது சலிப்பறல் வீரமே
உவத்தல் காய்தல் ஒறுத்திடல் வீரமே 1.

பொறுமை யைப்புறங் காப்பது வீரமே
வறுமை வந்தால் மகிழ்வது வீரமே
சிறுமை நீக்கிச்சக சிறந்திடலக வீரமே
மறுமை இன்பத்தை நாடுதல் வீரமே 2.

ஐம்பொ றியைய டக்கிடல் வீரமே
வெம்ப கைகைவிடுவது வீரமே
நம்பன் பாதத்தை நண்ணுதல் வீரமே
தம்மைத் தம்மால் அறிவது வீரமே 3.

கண்ணைப் போலறங் காப்பது வீரமே
மண்ணைப் பெண்ணை மறப்பது வீரமே
விண்ணைப் போல விளங்குதல் வீரமே
எண்ணம் யாவும் இறப்பது வீரமே 4.

ஓதி யோதி யுணர்வது வீரமே
சாதி பேதந் தவிப்பது வீரமே
நீதி நூல்வழி நிற்பது வீரமே
ஆதி பாதம் அணைவது வீரமே 5.

NATCHINTANAI

THE HERO.

He is a hero who sees God and rids himself of trouble,
And who humbly worships having banished sin.

He is a hero who does tapas and says farewell to sorrow,
And of like and dislike brings about the end. 1.

He is a hero who at all times patience can maintain
And in face of poverty remains a happy man.

He is a hero who is great, all meanness having shed,
And who on gaining heavenly bliss will ever fix his aim. 2.

He is a hero who can keep his senses in control
And whose cruel enmity has utterly forsworn.

He is a hero who draws near to the Holy Feet of God,
And who by himself has come to know himself. 3.

He is a hero who protects his dharma as his eye,
And woman, wealth and property has driven from his mind,

He is a hero who like ether everything pervades,
And in whom, it can be said, all thought has ceased to be. 4.

He is a hero who ignores all differences of caste,
And treads the path of righteousness, as by the scriptures shown,
He is a hero who through study understands the truth,
And finally unites himself with the Lord's Primordial Feet. 5.

பொன் மொழிகள்

1. உண்மையான மகிழ்ச்சி, நாம் எவ்வளவு பொருள் ஈட்டுகிறோம் என்பதில் இல்லை. அந்தப் பொருட்களில் எவ்வளவு தர்மம் செய்கிறோம் என்பதில் தான் இருக்கிறது - கவிதாசூர்
2. ஜீவகாருண்யமே நல்ஓழுக்கத்தின் அடிப்படை
3. நற்குணத்தை உருவாக்கும் தொழிற் கூடங்கள் தான் பள்ளிக் கூடங்களும் கல்லூரிகளும் - மகாத்மா காந்தி
4. நமக்குத் தீங்குசெய்தவரைப் பொறுத்து அவர் நாணும் படி நன்மை செய்ய வேண்டும் - திருக்குறள்-
5. இந்தப் பிறவி, பிணி- மூப்பு - இறப்பு ஆகிய துன்பங்களுக்கு இடமாக இருக்கிறது. இந்தப் பிறவியை ஒழிக்க வேண்டும் - புத்தர்

THE WORLD HINDU CONFERENCE, DURBAN, SOUTH AFRICA

The Editor's Report

The Yagna ceremony at the crack of dawn ushered in the World Hindu Conference, at the Hindu Centre, in the University of Durban Westville, Durban, South Africa, on the 7th day of July 1995. Saying, 'to Thee I offer,' the members of the Special Committee of the World Hindu Conference offered oblations to Agni, praying for the success of the Conference.

The Conference was attended by about ten thousand delegates from all walks of life, speaking different languages, with Hinduism linking one to the other. The Conference was a four day event including academic sessions by religious leaders and world renowned scholars on Hinduism. The theme of the Conference - Hinduism - the Vision for the 21st century - was to create a renewed dedication to Hinduism by analysing and understanding the principles governing the religion in all its aspects and to project it as a way of life in the 21st century.

The historic plenary sessions opened with the blowing of the conch shells on the morning of the 8th of July 1995 in the University of Durban's auditorium. Prayers were chanted jointly followed by Dr Sitaram, Conference co-ordinator's welcome address. The keynote addresses were based on the Conference theme and were given by Prof. K.L. Seshagiri Rao from the United States of America, Shri Dattopant. Thengadi from New Delhi and Prof. V. Venkatachalam from Varnasi.

The World Hindu Conference in highlighting the theme, 'Hinduism - Vision for the 21st century,' did not postulate any new theory that Hindu Dharma must redefine its boundaries in order to meet the needs brought about by the many changes as we approach the 21st century. On the other hand the focus was on the need to imbibe deeply from 'Sanatana Dharma,' the perennial philosophy and its timeless wisdom and use them accordingly in the decades to come. Hindu thought is cosmically pervasive and scientific defying the mundane concept and limits of secular science. As a participant, I marvelled at the Conference theme which as the historic sessions were wrapped up, reassured for me the universally friendly injunctions like Vasudhaiva Kutumbakam (the Universe is one family), Krinwanto Vishwamayam (let us enoble the whole world), Ahimso Parmo Dharma (non-injury is the highest practice of religion), Satyameva Jayate (Truth alone triumphs), Anbe Sivamayam, Satyame Parasivam (Love is God; Truth is God). In the trouble-torn world of today, these injunctions help us to act and think in harmony and consideration, desist from violence, be truthful and righteous and love God and His creation.

This is the Vision which as Hindus we should spiritually transmit to the world, sending out vibrations by proclaiming these Truths. This would link up for us our spiritual beliefs with the ancient sublime source and help in the response to the many challenges that keep arising. Furthermore, Hinduism while emphasising the importance of the physical and material world, has always had its vision on the transcendental world - beyond the material world - a pre-requisite to global peace and harmony. Politics has failed to bring about attitudinal changes and in organising the Conference, the Hindus of South Africa have, through the theme, impressed upon all that religion in all its manifestations has to assume the task of inspiring a humane society bound together by the love of God and love of Truth.

The parallel academic sessions were beautifully arranged which included every aspect of Hinduism in a practical sense linking Vedic, Vedantic, Saiva Siddhantic, Buddhist, Vaishnava, philosophies to the modern world. Religion and Philosophy, Hinduism in the Diaspora, Ethical Issues, Social and Political Issues and Religion, Science and Literature in Hinduism were the various subjects in the sessions. In addition they had conventions for the Youth, Women and Business people.

In the sessions on Youth, it was stressed that the future belongs to the young, for it is a young and new world which

is now under the process of development and it is the young who must actively be involved in its creation. The ideal is not the spirituality that speaks of withdrawal from life but is the conquest of life by the power of the spirit. is the message that one got from the Convention. The Youth Convention Programmes had been formulated with this in mind and subjects like Hindu Youth and Education, Hindu Youth - Science and Religion, Religion and philosophy. The focus was on Hindu Youth strategies for the 21st century, looking at the affective means of networking, helping, sharing ideas and experiences with all the Hindu sisters and brothers in all parts of the world. The Convention did create an inspiration amongst the youth and hopefully a pride in the Hindu heritage which would forge a unity and a sense of oneness amongst all young Hindus.

The Business symposium, a search for new alternatives, must have brought in values in business from the Hindu perspective that dharma should underlie all activities.

Since these sessions were parallel sessions, one couldn't listen to most of the lectures. We understand that the subjects were interesting and relevant.

The session on Social and Political Issues was chaired by Mr Yogendra Duraiswamy whose inaugural address was on Humanity at the Cross-roads and the Relevance of Hinduism. At this session, Prof. V.Venkatachalam from the Sanskrit University of Varnasi, spoke on Hinduism and the contemporary problems of family disintegration. Another paper was by Miss Kripavathy Dewa of South Africa, a young graduate student who spoke on the Hindu philosophy and the caste system. Papers on the learning process in the Guru-sishya paramparai through the ages, urbanisation and turbanisation and on social issues. A black African, Mr L.D.K. Legoabe spoke on the problem of National integration of South Africa - before and after 1990. In this talk he referred to the relevance of Hinduism as a way of life which could help in the integration process in South Africa. The last paper on the Whys of Hindu marriage rituals was by Mrs Sarita Budhoo of Mauritius explaining in detail the significance in the various rituals in the Hindu marriage ceremony.

All these papers threw fresh light on the various issues raised and brought out not only the problems faced by Hindu society but also the ways some of these could be resolved.

The Business symposium, a search for new alternatives must have brought in values in business from the Hindu perspective that dharma should underlie all activities.

The Women's Convention was a well attended gathering with Swami Agnivesh, a human rights campaigner who was invited to participate at the last minute. He made it very clear that women are still being persecuted in many respects and a great part of such persecution is condoned by religious practices. And this will change only when women join hands to fight oppression. The other topics ranged from the Status of Hindu Women through the Ages with special emphasis on the South African experience, the history of South African Indian Women, the Position of women, the Glory of Indian Womanhood to Hindu Feminism and a Challenge to Tradition. The Woman and the Changing World - the Hindu response, was the paper presented by Sivanandini Duraiswamy.

Another interesting parallel session would have been on African Traditions and Hinduism from ancient times where similarities on African and Hindu traditions were made.

On Sunday, 9th July, the Conference took the form of a colourful rally at Chatsworth Stadium, in Durban. An unprecedented crowd of about 35,000 participants participated. President Mandela and his cabinet colleagues received a tumultuous welcome. The various South African Hindu organisations enthralled the crowds by marching in procession around

(Contd. on page 11)

HUMANITY AT THE CROSSROADS AND THE RELEVANCE OF HINDUISM

(The paper presented by Yogendra Duraiswamy at the World Hindu Conference, Durban)

Tremendous changes are taking place in the world. In science and technology vast strides have been made in every aspect of human life. The development of communications has shortened distances and brought peoples closer to one another. One could travel by air from one continent to another within a day. Radio, telephone, television, telefax and computer have revolutionised information technology and happenings in one country are known throughout the world in a matter of minutes. Detailed data on a vast range of subjects are readily available on call and decision making affecting millions of people is made easier and quicker. The world has shrunk metaphorically and people from different parts are interacting with each other more often and at various levels, creating new attitudes and ways of life. Problems and solutions are no longer confined to state boundaries as shown in the Chernobyl nuclear disaster and the spread of the dreadful disease aids. They have transcended state jurisdiction and are now the concern also of regional and international organisations, resulting in state sovereignty gradually eroding and giving way to shared sovereignty. The concept of one world and the way of life that flows from it are slowly but surely taking shape. All these changes have transformed the political, economic and social life of the people.

Politically, international organisations like the United Nations are gaining in influence and importance; regional organisations have been formed to deal effectively with regional co-operation as in South Asian Association for Regional Co-operation (SAARC), the Organisation of African Unity (OAU) and the Association of South East Asian Nations (ASEAN). Economically, problems of trade and commerce, development and aid are now increasingly viewed in a regional and global perspective for appropriate solutions. World Trade Organisation (WTO), World Bank (IBRD), International Monetary Fund (IMF) and Asian Development Bank (ADB) are international institutions created for this purpose. Socially, welfare measures for the improvement of the living conditions of the less developed peoples are now important concerns of many countries and the international community is assisting in this endeavour. The growth of information and knowledge has also contributed to a greater awareness of the need for human rights and fundamental freedoms to individuals and communities. Efforts are being made to create a new world free from prejudice and discrimination based on race, religion, language and gender. Wherever there is a serious breach of human rights the international community is seized of the problem and efforts are made by it to alleviate the situation. The state concerned cannot dismiss the intervention of the international community as an internal matter concerning it alone.

Politically, economically and socially we are increasingly a part of the global system. This is a reality which we cannot afford to ignore. We have to gear our thinking and our actions to suit the new changes.

While this tendency to co-operate and unite on a regional and international scale is taking place, a parallel movement is developing to preserve and strengthen one's cultural identity. Humanity comprises many sections and is also divided into religious and ethnic groups. The spread of democracy and human rights has strengthened the individual and his desire to preserve his culture and identity. This desire is reflected in the collective will of like-minded individuals to form a political unit, either within or outside a state, which enables management of their own affairs and the preservation of their cultural identity. The right to form a political unit to preserve one's culture and identity is supported by the principle of the right of self-determination of peoples contained in the two United Nations Covenants on civil and political rights and on economic, social and cultural rights. But the desire for self-government is generally misunderstood and efforts are mistakenly made by the authorities to suppress such movements. The failure of governments to appreciate the human urge to preserve one's cultural identity has led to conflicts of a violent nature in many parts of the world, causing death and destruction on a large scale. The dismemberment of the former Soviet Union and Yugoslavia and the attendant violence that followed are glaring examples. These have resulted in some instances in the

formation of separate states. There are also ethnic communities who want to preserve their ethnic identity in a united country as in Sri Lanka. Lack of a political settlement in Sri Lanka has led to violence on a large scale. Systems of government like federalism and regional autonomy with substantial devolution of power are advocated as means of meeting the demands of the various peoples in a state.

A constructive approach of accommodating the legitimate demands is therefore necessary. The objective should be to maintain unity in the midst of diversity. Unity could be maintained only with the consent of the governed. Far sightedness and statemanship are necessary to resolve such problems and effect solutions for the benefit of all parties.

These two movements, the one to co-operate and coalesce to form a larger unit and the other to preserve one's cultural identity in a smaller unit are not contradictory. It could be forged into one synthetic whole enabling peoples to live in peace and harmony. Such an approach reflects the reality that the world consists of peoples of diverse religious and ethnic communities and each must be allowed to develop peacefully in its cultural milieu and in the wider context of a harmonious world. If properly understood and developed the whole scenario will be like a beautiful tapestry of rich and vibrant colours.

We need a philosophy and a way of life suited for the greater good of humanity where individual rights should also be protected. In this interdependent world problems and solutions have to be viewed globally and adjusted to suit regions and countries. There should be a holistic approach, taking into account the, "Loka Sangraha," the welfare of the society be it village, country or the world. Such an approach safeguards both the individual and society and contributes to contentment and peace.

A change of attitude is necessary to adopt such an approach. An attitude of mind, which brings in the spirit of tolerance and universal acceptance and promotes the idea of live and let live is necessary. We have a strife-torn world today because of our failure to adapt and to adopt a set of human values, which upholds truth and non violence, preaches love and universal brotherhood and promotes peace and international understanding.

Hinduism provides the answer. It has the universal approach. "Religion is the manifestation of the divinity already in man," said Swami Vivekananda. This states in a nutshell the Hindu concept that each soul is divine and the body which clothes it is enmeshed in ignorance and the object of Hinduism is to bring out this divine nature in an individual by exhorting him to lead a life based on dharma, a righteous life. Divinity in each person denotes the inter-connection that prevails between peoples and signifies the oneness of humanity. Such a concept cuts across barriers of religion, race, class, caste or gender and unites people. It also implies equality between individuals and dignity of the human person. According to the Upanishads, a Hindu scripture, the whole world is one family, "Vasudaiva Kuttumbakam." This all embracing, universal approach to life creates an attitude of understanding and toleration towards other peoples.

Hinduism accepts that there are various paths to salvation and does not claim solely to possess the truth. According to the Hindus, Truth is one though sages call it by various names - "Ekam sat vipra bahudha vadaanti." The spirit of acceptance and accommodation is basic to Hindu thought.

There have been too much emphasis on materialism. Individuals and nations are after material prosperity ignoring that side by side there has to be spiritual development to curb the acquisitive instincts of the human being. Disputes and conflicts usually arise for material gains at the expense of the less fortunate ones. There is too much of emphasis on "I" and "we" among individuals and nations as against the greater good of society and humanity in general. Hinduism emphasises balance - balance between the needs of the individual and that of society, between man and nature, between Dharma or righteousness and Artha, the pursuit of wealth. It avoids extremes and teaches the virtue of the middle path so necessary to live in this complex world.

WHAT EVERY HINDU SHOULD KNOW

(Courtesy, The Ramakrishna Centre, South Africa)

What does the word "Hindu" mean?

The word Hindu does not have any religious meaning as for example the words Christian, Buddhist or Moslem do. It was used in ancient times to indicate the people who live on the other side of the Indus River. However 'Hindu' is the accepted word used to indicate the people who follow the system of religion which originated in India and is based on the authority of the Veda - the Eternal Truth. This Truth or Divine Knowledge is the subject matter of the Hindu Scriptures e.g. the Upanishads, Bhagavad Gita, Tirukkural, Ramayana and Mahabharata. (To this the Twelve Tirumurais of the Saiva Saints should be added - Editor)

Who is a Hindu?

A Hindu is a person who follows a way of life the purpose of which is to become perfect that is to attain Moksha or reach God. In the words of Swami Vivekananda: "*Religion is the manifestation of Divinity already in man.*" Being a Hindu does not mean you speak a particular language or follow a particular culture; it means that through your language (e.g. Tamil, Hindi, Gujerat, Telugu, Endlish, Zulu) and culture (e.g. Dravidian, Aryan, European, Zulu) you express certain values in your life that are based on the concepts of Hinduism.

Who is God?

"*God is with form and God is without form, and He is that which transcends both form and formlessness. He alone can say what else He is.*" - Sri Ramakrishna.

It is the One, Infinite, Eternal, Almighty, Omnipresent, All-Knowing, Ever-Blissful Divine that is worshipped by followers of all sects of Hinduism and all religions. Everyone claims that God is for example "infinite" - how can there be more than one Infinite? "*Truth is One, sages call it by various names.*" - Rig Veda.

Knowing this a Hindu finds no difficulty in seeing that One Reality being worshipped through many names and forms e.g. Ganesha, Shiva, Krishna, Durga, Jesus, Ramakrishna etc.

Just as a flag represents the country and arouses patriotic feelings in one, so too the pictures, statues or symbols of a Deity direct the devotee's thoughts and emotions towards the Divine.

How can one reach God?

The Hindu view of religion is dynamic: "*Religion is realisation; not talk nor doctrine, nor theories, however beautiful they may be. It is being and becoming not hearing and acknowledging; it is the whole soul becoming changed into what it believes,*" said Swami Vivekananda.

This practical aspect is called Sadhana or spiritual practice. This takes many forms which are the ways in which one tries to reach perfection or God. A Hindu chooses the way that suits him best and also chooses his Ideal (Ishta Devata) which represents for him the one Goal towards which all are striving.

"*As so many rivers, having their source in different mountains, roll down, crooked or straight, and at last come into the ocean - so, all these different creeds and religions, taking their start from different standpoints and running crooked or straight courses, at last come unto Thee,*" - Sivamahimnah Stotram.

What is Yoga?

The Sanskrit word Yoga means union with God and also the methods to attain that Goal. These different ways to God fall under four broad types that is - Karma Yoga, Bhakti Yoga, Jnana Yoga and Raja Yoga. They can be briefly described as follows:

1. Work when performed as a spiritual discipline is called **Karma Yoga**. Actions are done not for their results alone, but to the best of one's ability, with even-ness of mind and without desire for personal gain. Thus actions no longer bind us and we become Free.

2. Directing one's emotions towards the chosen Ideal is the discipline involved in **Bhakti Yoga** - the path of devotion. Prayers, Japa or the repetition of God's Name, Bhajans, Pujas and Fasts are all used to increase one's love for God until the lover and Beloved become one.

3. **Jnana Yoga** directs the reason towards discovering the Truth by contemplating on the scriptures and engaging in religious discussions etc. When the intellect becomes illumined, Divine Knowledge is revealed.

4. **Raja Yoga** is the path of meditation. The exercises of Hatha Yoga for body and breath control are preliminary to the exercise of mind control used for meditation. When the mind is concentrated and turned within, one's consciousness is expanded beyond the physical dimensions to the super-conscious or Divine.

A man's action may be compared to the flight of a bird, which needs three things - two wings and a tail - for its graceful movement. By means of the wings it balances itself in the air, and by the tail, like the rudder in a boat, it keeps its course. In a worker, love and knowledge are the two wings and meditation the tail. When these function harmoniously, the action becomes graceful.

How does one know which path to choose?

According to one's temperament one might lean more towards one or other discipline. However all the Yogas should be harmoniously blended or integrated in order to spiritualise all aspects of our character.

For instance one would begin the day with meditation and prayer. Our actions or duties during the day would be done with the right attitude. We would help others whenever possible. In greeting people we would greet God in them in true Hindu fashion. Our food would be eaten as Prasad (first offered to God and taken as His blessing.). We would care for the body as the temple of God who dwells therein. We would nourish the mind with wholesome thoughts from holy books and beneficial conversation. In the evening the family would get together for prayer and meditation. Satsangs, discourses, cultural and charitable events would be attended from time to time. Special prayers would be observed according to family tradition and on the Hindu holy days. These are times when one's spiritual practices can be intensified.

Simple living, high thinking, deep feeling and a broad outlook characterise a Hindu. Understanding his religion he uses his common sense to practise according to his ability and aspiration, taking guidance from the scriptures and religious teachers. Thus his life, though disciplined, is a life of quality - filled with joy and faith in God, giving him strength in times of difficulty and the will to persevere and reach God.

"Adopt adequate means for the end you seek to attain. You cannot get butter by crying yourself hoarse, 'there is butter in the milk.' If you wish to make butter, you must turn the milk into curds, and churn it well. Then alone you can get butter. So if you long to see God, practise spiritual exercises. What is the use of merely crying, 'Lord! Lord!' - Sri Ramakrishna.

If one dies before Realisation what happens?

The present life is a result of past actions and therefore one's future will depend on one's present actions. This is the law of Karma - as one sows, so does one reap. At the death of the body the 'bound' soul is led by these karmic impressions in the mind to higher or lower regions and then again to the human plane where he is born to parents and in circumstances where he can continue progressing or evolving spiritually. Birth is really a rebirth or reincarnation. It is another opportunity given to manifest the Divinity within - i.e. attain Moksha or Freedom.

SWAMI VIVEKANANDA -

"Unity in variety is the plan of nature, and the Hindu has recognised it. Every other religion lays down certain fixed dogmas, and tries to force society to adopt them. It places before society only one coat which must fit Jack and John and Henry, all alike ...

The Hindus have discovered that the Absolute can only be realised, or thought of, or stated through the relative, and the images, crosses and crescents are simply so many symbols - so many pegs to hang the spiritual ideas on...

If man can realise his Divine nature with the help of an image, would it be right to call that a sin? Nor, even when he has passed that stage, should he call it an error?

To the Hindu, man is not travelling from error to truth, but from truth to truth, from lower truth to higher truth. To him all the religions, from the lowest fetishism to the highest absolutism, mean so many attempts of the human soul to grasp and realise the Infinite, each determined by the conditions of its birth and association, and each of these marks a stage of progress; and every soul is a young eagle soaring higher and higher, gathering more and more strength till it reaches the Glorious Sun."

(Contd. from page 8)

World....

the writings of Mahatma Gandhi and Pandit Nehru had a profound influence on me and the liberation movement."

The final plenary session was addressed by Dr. Mahesh Mehta of USA and Dr Mural Manohar Joshi from India. Dr Joshi's masterful expose on Science and Religion gave him a standing ovation with which the conch shells blew bringing the curtain down on the grand World Hindu Conference.

In South Africa, the Hindus essentially of Indian origin, having come from various parts of India, mainly from Tamil Nadu, Andhra, Gujarat, Maharashtra, Uttar Pradesh and Punjab, have beautifully maintained their unique Hindu religious and cultural traditions and their languages, despite the onslaught of apartheid subjugation, socio-economic and educational adversities imposed by man's inhumanity to man. Prejudice, intolerance, oppression and injustice, did not daunt the Hindus. Instead, they have now grown stronger and have taken their rightful place in the new South African society.

The various Hindu societies of South Africa served the conference delegates with loving care and concern. The volunteers were there in the dining hall to receive, serve and help at every turn with a smile, during breakfast, lunch and dinner. We were made to feel at home in South Africa. During the plenary and academic sessions, discussions at breakfasts, luncheons, and dinners, the past, present and future merged into one. The delegates brought with them their personal, societal and national concerns and experiences to exchange and plan together for the future - the Vision for the 21st century.

(Contd. from page 9)

HUMANITY....

Hinduism is well suited to meet the requirements of the modern world. Dr S. Radhakrishnan, the philosopher-statesman, stated that for the Hindu, religion is not so much doctrinal conformity or ceremonial piety as the re-changing of his nature, the transforming of his personality, becoming something better from what he is. According to him, this approach avoids conflicts, strengthens the character of the individual and makes him a better person for society.

Hinduism is founded on eternal truths and not on personalities. It is applicable to all times and adaptable to changing circumstances. It has a tremendous capacity to absorb new ideas as freedom of thought is inherent in Hinduism. It is not confined to a single book or to a single prophet. Dr S. Radhakrishnan explained that, "it is a movement not a position, a process not a result, a growing tradition not a fixed revelation." Hindu sages and seers from time immemorial attained enlightenment after years of meditation and righteous living. They became, "Jivan Muktas" or enlightened souls who through experience propounded a philosophy and a way of life.

On the threshold of the twenty first century, the organisers could not have chosen a better theme for this historic world conference. The theme, 'Hinduism - Vision for the twenty first century,' is relevant to meet the new challenges facing humanity, which is at the crossroads of history. Hinduism in its universal approach preaches the oneness of humanity, equality between persons, dignity of the individual, the acceptance of various paths to salvation, freedom of thought, balance between individual and society, between man and nature and between righteousness and pursuit of wealth. These are concepts which properly practised will bring peace on earth and goodwill among men. The clarion call of Swami Vivekananda, the Hindu monk at the historic Parliament of Religions in Chicago was, "Help and not fight. Assimilation and not destruction. Harmony and Peace and not dissension."

Hinduism is ready to shelter anyone and everyone. It is, indeed the religion of humanity, of human nature and of the entire world.

(Contd. from page 10)

WHAT....

What is the ultimate destiny of the human soul?

Once a person is no longer bound by desires, he enters a realm of light, freedom, knowledge, and reality and never comes back to the world of darkness, bondage, ignorance and illusion. Once the butterfly has emerged from the chrysalis, it no more crawls on the earth, but flits from flower to flower, bathed in the light of the sun.

Where can the omnipresent soul of the God realised person go? Just as water poured into water becomes one with water, so the illumined soul absorbed in God, (Brahman) becomes one with God. A free soul, however out of compassion for mankind, may of his own free will again assume a human body and work for the welfare of mankind.

(Contd. from page 9)

the stadium. Dancers and singers in traditional Hindu dress were another colourful procession dancing and singing.

In his Address President Nelson Mandela said that the rally was a rare historical gathering of South Africa's proudest community who were finally able to welcome Hindu leaders from around the world to a democratic South Africa. The guests, he said, "brought honour to our democracy. Conditions in South Africa were ripe for all religions to join together in a common commitment to harmony, peace and national reconciliation and Hinduism has been woven into the South African struggle for freedom and justice. The reason for South Africa's success thus far was the powerful urge towards consensus which is coursing through the society cutting across all the old divisions that apartheid imposed on the South Africans. The vision of a free and equitable society at peace with itself, could be found in the core values of Hinduism. These, expressed in

LET US STUDY THE BHAGAVAD GEETA -

GEETA FOR CHILDREN

Swami Chinmayananda.

Chapter V - Continued.

KARMA SANYASA YOGA

A few important Points on Path-of-Meditation, - the highest vocation in life, for which man alone is fit. Harmonising the thoughts and feelings we discover the Heart within, and to meet the Peace Infinite therein is the art of meditation.

I told you, in detail, how to get the power of meditation; Practising single-minded concentration upon the performance of the Right Action. The essence of the process of meditation can be given in a nutshell. There should be perfect, loving, harmonious co-operation among the three aspects of a personality; the body, the mind and the intellect. The body knit together with the organs of perception and action, should detach itself from the external objects, which give rise to endless disturbances in the mind. Protected thus from outer disturbances, the man of meditation should calm his mind slowly and steadily, by breathing evenly. Sit, with the back-bone erect, and concentrate on the Infinite Lord. Detach the mind from desires, fear and anger, and direct the intellect to concentrate on the Supreme Goal. This is the method of meditation, where the body and the mind withdraw themselves from their respective functions, to help the intellect to concentrate powerfully upon the Lord of Lords, the Great Friend of All. Meditation gives supreme joy and peace to the meditator throughout the day.

Do you need more details? Alright, I shall give you, all the details in the following discourse, if you are ready to practise it regularly, daily and sincerely."

Important verses from the Geeta

(Chosen by Swami Chinmayananda)

That state which is attained by the Sankhyas (Jnanis) is reached by the Yogins (Karma Yogins) as well. He 'sees' who 'sees' Sankhya and Yoga as one. 5-5

Sages, because of their 'equal vision,' treat all alike - whether it is a Brahmin endowed with learning and humility, a cow, an elephant, a dog or an outcaste. 5-18

QUESTIONS ON CHAPTER V

1. Explain Arjuna's difficulty in understanding Karma Sanyasa and Karma Yoga? (1)
2. How does Lord Krishna explain that the above two paths lead to the same goal and how does He prove that they are not two different paths but are two different attitudes of the individual towards his work? (2-9)
3. How should one work so as not to be tainted by sin? (10-13)
4. What is the logic behind the statement that there is no action prescribed for the individual as such, and if at all he acts it is due to his nature? (14-15)
5. What is the way prescribed to get out of 'ignorance' with the help of Knowledge? (16-17)
6. What does the term '*Samadharshan*' - Equal Vision mean? (18-19)
7. What is the difference between enjoying sense-objects and enjoying one's own Self? Which is superior and why? (20-28)
8. How is the sage, who has *Samadrishti*, rewarded? (29)

CHAPTER VI

DHYANA YOGA

(The Yoga of Meditation)

(Acquisition of Supreme Knowledge - Absolute by the

Published by the Hindu Council of Sri Lanka, 9, Castle Lane, Colombo 4. Editor Sivanandini Duraiswamy and Printed by Unie Arts (Pvt) Ltd., 48 B, Bloemendhal Road, Colombo -13. Tel: 330195

pursuit of the Path-of-Meditation - the art of mastery of the mind - Here we meet with all the technical know-how on how to unfold ourselves through meditation. what is not said here regarding meditation is not worth knowing).

Lord Krishna .."Dear Arjuna, you should not make the mistake of thinking that a house-holder, who gives up all sacrifices and the other duties enjoined on him, is a *Sanyasi*. You may now interrupt Me and say, 'Why, Krishna, a *Sanyasi* also renounces these actions.' No, he does not renounce, he grows out of it all. A house-holder cannot renounce his duties, secular and sacred; for he has achieved or gained nothing worth-while to renounce: he will only be an *escapist*, running away from his duties.

Sanyasa means renunciation of all 'ego' and this is achieved through *Tyaga* - relinquishing the rewards-of-actions (*Karma Phalam*). *Sanyasins* and *Yogins* are those who discharge their duties well, in all the fields of social and human endeavour, without demanding any credit for themselves. To them work itself is worship - the service done is itself their reward and joy. A *Sanyasi* is also a *Yogi*. Both of them are free from wishful thinking and useless fancying.

Sanyasa and *Yoga* are complementary to each other. Without the renunciation of the 'ego' (*Sanyasa*) to a certain extent, relinquishment of the anxieties to enjoy the fruits of action (*Yoga*) is not possible. The renunciation of the fruits (*Tyaga*) also requires renunciation of the 'ego' (*Sanyasa*). Both thus go hand in hand; each is concurrent with and inherent in the other.

He, who wants to improve must work, either prompted by desires or otherwise. He may perform sacrifices, as prescribed in the Vedas to please the Gods, seeking material gains. Slowly and gradually, he will come to realise that desireless deeds grant better dividends. So he would begin to perform selfless actions. At this stage, he can be called a *Sanyasi* and a *Yogi*. He is not anxious any more to reap rewards, and hence a renouncer (*Sanyasi*), and as he is ever devoted to the service of Narayana, *Yogi* too. Such a seeker can then walk easily on to the Path-of-Meditation, from where the full experience of the Infinite Self is not difficult indeed.

தேவாரப் பண்ணிசை மன்றம் இலவசமாக இரு தேவாரப் பண் வகுப்புக் களை நடாத்தி வருகிறது.

1. இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியில் சனிக்கிழமை தோறும் மாலை 4.00 மணிக்கு நடைபெறும் வகுப்பினை பண்ணிசைச் செல்வன் வை. கணேசலிங்கம் நடத்துகிறார்.
2. விவேகானந்தக் கல்லூரியில் ஞாயிறு காலை 10 மணிக்கு நடைபெறும் வகுப்பினை அருட்கலை திலகம் பி.வி இராமன் நடத்துகிறார்.

இவ்வகுப்புகளைச் சேர்ந்து படிக்குமாறு சைவ மக்களை அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

ஆசிரியர்